

LOKALAVIS FOR KAMPEN

KAMPEN

FEMTENDE ÅRGANG

POSTEN!

VÅRNUMMERET 1992

Film & TV Toscana CC
Barn og ungdom for lut
og kaldt vann

Oslo 6 - dårligst i byen

Det snør. Det hagler. Og i gatene holder oransjekleddede hardhauser på med værrengjøringa. Joda, det er mars, riktignok bare i 27 timer til. Og takk for det. Kombinasjonen sommertid og en kapitulerende vinter gjør ihvertfall at dagslyset varer litt lenger enn til lunsj.

I hvilken grad dagslys slipper inn til det nye byrådet, og hvor mye gangsyn de dermed blir til del, er det flere og flere som undrer seg over. Skal vi dømme etter resultatene så langt, hjalp det ikke de nye perlevennene i byrådet mye at de utarbeidet samarbeids-grunnlaget på Kampen Bydelshus i fjor høst. Velfortjent smekk over skolemester-fingrene fikk de bl.a. i den famøse skjenkebevillingssaken og tilhørende forsøk på å begrense skjenkestedenes åpningstider. Her var saksbehand-lerfeilene flere enn det er reker i et gjennomsnitts rekesmørbrød på en Oslo-restaurant, så våre eplekjekke frisksportere i Rådhuset måtte bøye av.

Bøye av ser det ikke ut til at

Bydelsutvalget har tenkt å gjøre. De har markert seg med et utspill de kommer til å bli husket for. Den 24. mars ble det vedtatt et budsjett som "alle" mener er hårreisende - allikevel er det liksom ikke noe å gjøre ved det...

Det dreier seg om en fullstendig rasing av alt som heter barne- og ungdomsarbeid i bydelen vår. Opprørte og fortvilte foreldre har allerede aksjonert. Apent brev fra "Mødregruppa" i Bydelshuset kan du lese inne i bladet.

Hvis bydelspolitikere våre - og ingen misunner *dem* jobben - skulle føle behov for å gjøre rede for seg i våre spalter, er de hjertelig velkomne til det. Egentlig skjønner vi ikke hvorfor de ikke automatisk underretter oss - vi synes liksom det ville vært naturlig vi, da, ettersom vi nå en gang er lokalavis. Men i dette tilfellet er de kanskje ikke spesielt kåte på folkets oppmerksomhet?

Fred vil de ikke få uansett. I hvert fall ikke før de har forklart oss hvordan man styrker ungdomsarbeidet ved å legge ned alt unntatt Tøyen fritidsklubb, ungdomsarbeideren vår i Bydelshuset forsvinner også. Og om ikke andre står på, så vil i hvert fall "mødrene i Bydels-huset" gjøre det.

Man legger ikke ned 40% av eksisterende barnehageplasser når det står 260 smårollinger i kø for å få plass.

Eller gjør man det?

red.

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPEN VEL

Wenche Halvorsen (leder)

Tlf. 57 05 34

Anne Grethe Bø Johansen (nestleder)

Tlf. 68 35 58

Inge Stordahl (kasserer) Tlf. 68 20 81

Chr. Christensen Tlf. 19 20 94

Marit Backe Tlf. 68 76 41

Mikkel Martens Tlf. 67 40 28

Jan Erik Hansen Tlf. 67 37 06

KAMPEN HISTORIELAG

Hassa Horn (leder)

Tlf. 68 09 94

Greta Gulbrandsen (nestleder)

Tlf. 67 58 97

Søs Sørum (kasserer) Tlf. 67 51 30

Mona Larsen (sekretær)

Chr. Christensen (styremedlem)

Tlf. 19 20 94

Stig Berg (varamedl.)

Arne Kristiansen (varamedlem)

Tlf. 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Amund Eriksen Tlf. 68 29 18

Siri Bryn Tlf. 19 83 85

John Erik Frydenlund (red.)

Tlf. og fax 68 32 57

Forsidefoto: Per Anders Rosenkvist

Kampenposten takker:

Alle bidragsytere

Vår hofsfotograf Per Anders

Rosenkvist

Hassa Horn for Macintosh

Våre annonsører

Opplag: 2 700

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo. Tlf. 68 45 02

Styret:

Jan Bendix Byhring Tlf. 19 12 68

Dagfinn Halvorsen Tlf. 19 92 29

Robert Lorange Tlf. 68 03 48

John Lundstøl (form.) Tlf. 67 04 72

Kari Mette Svenkerud Tlf. 19 89 13

Kirsti Aasen Tlf. 19 89 85

Ellen Lühr Tlf. 67 15 39

Kåre Engbråthen Tlf. 67 38 55

Marit Lauten Tlf. 67 71 61

MILJØARBEIDERE

Tlf. 68 45 02

Eli Storbekken

Solveig Andreassen

Buss nr. 20 Skøyen og nr.
29 Vippe-langen.

Alle
T-baner går til
oss.

**STORT BRILLE UTVALG
OPTISK SYNSPRØVE
GOD SERVICE**

**Solbriller til påske?
Vi har utvalget!**

TØYEN OPTIKK

Hagegt. 24, Oslo 6

Tlf. (02) 19 82 73

HAMID KOLONIAL

**Liten og kose-
lig, - og vi har
det du trenger.**

**En ekte nær-
butikk!**

Åpningstider: Man - fre: 09-19.

Lørdag 09-18.

Velkommen!

Bøgata 10, inng. Nannestadgt.

(v/Baker Nordby) Tlf. 19 67 33

**HUSK VÅRE GRATIS
RUBRIKK-
ANNONSER!**

Gratulerer, Vigdis!

Fotodynamiet Dahling, eller Atelier Vigdis som det står på døra i Norderhovgata 11, har nok en gang høstet heder og ære i skarp konkurranse med kremen av norske fotografer. Portretter er Vigdis' gebet, og for dem har huntidligere vunnet både norske og internasjonale priser. En kikk i vinduene i Norderhovgata viser at Vigdis våger nye innfallsvinkler til en form som av mange regnes som stivnet og gammeldags, og de avbildede ansikter avslører at hun har evnen til nettopp å komme nær sine objekter og avbilde dem "slik de er". Forøvrig leter Vigdis etter nye lokaler (på Kampen, for all del). Har du tips, så ring tlf. 19 06 74, eller stikk innom en dag du føler deg ekstra presentabel. Da kan du også bli i flere permer med fotografier tatt av hennes far (omtalt anet sted i dette nr.), som viser Kampen slik det en gang var.

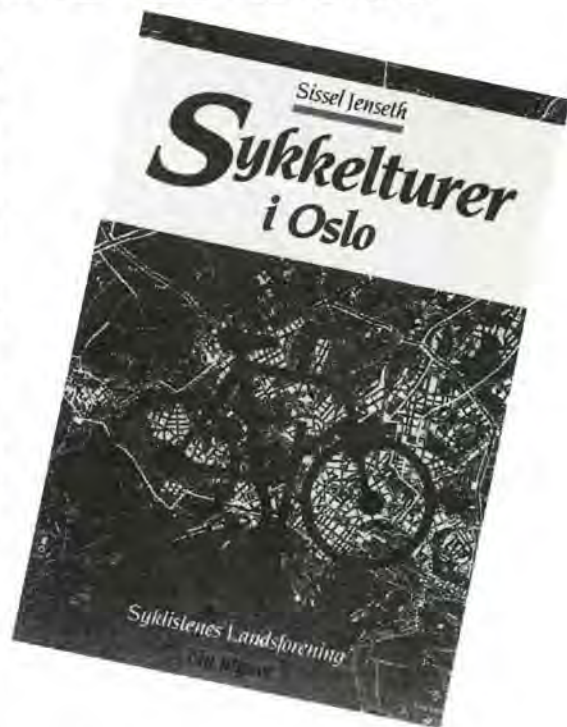
O Hjul Med Din Glede...

Sesongen for de glade, syngende hjul er forlengst i gang, og de som på høstparten stuert vekk sykkelene full av skitt og rust, har noe å se fram til. Hvis de ikke lar vår lokale Reodor Felgen, TinTin i Normanns-gata, gjøre jobben da

Sykling blir mer og mer populært, skal vi tro sykkelsalget, som har *eksplodert* de siste par årene. Sammenhengen mellom økt salg og økning i sykkeltyverier skal vi la ligge her, og i stedet henlede oppmerksomheten på en forening som alle pedalfantaster burde føle seg hjemme i.

Vi snakker om Syklistenes Landsforening, som gjør et utmerket arbeide for å ivareta syklistenes interesser. Det er et trist faktum at rent "trafikkpolitisk" blir syklistene stemoderlig behandlet, sett i forhold til hvor mange de er. Tenker vi miljøvennlighet og personlig helse og velvære skriker det enda verre i navene.

Et medlemskap i SLF er *billig*, og du får en rekke fordeler og tilbud ved

siden av at du støtter arbeidet for å fremme hverdags- og fritidssyklistenes interesser - for det er det SLF er til for, ikke ekstremistene som sykler opp Store Skagastølstind. For 170 kroner, som er årsavgiften for et hovedmedlem (reduisert pris for barn, eldre og husstandsmedlemmer) blir du tilgode sett med: Medlemsbladet "På sykkel", med turtips, tekniske råd om låser og vedlikehold, tester etc., 4 ganger i året, boka "sykkelferie i Norge - med turfor-slag for hele landet, egen ulykkesfor-sikring, norske og utenlandske sykkelbøker og kart til svært gunstige priser, du får juridisk veiledning i spørsmål som angår sykkelulykker og erstatningsspørsmål, og du overnatter på Norske Vandrerhjem til medlemspris.

SLF har dessuten utgitt boka "Sykkelturer i Oslo", som enhver sykkelentusiast bør være innehaver av. Det ligger et utrolig flott turtilbud og venter ute i Marka! Som medlem får du boka for kr. 55,- (85,- i bokhandelen).

Skriv eller ring til Syklistenes Landsforening, Maridalsveien 60, 0458 Oslo, tlf. 71 92 93.

Husk: Bor du på Kampen er det alltid en nedoverbakke i nærheten

ANNONSE

Norge kan ikke isolere seg

Vi må skaffe oss fullt medlemskap i EF så fort som mulig. Det er arbeidsoppgaver for norsk industri, norske håndverkere, norske fagarbeidere i sentral-Europa. Men uten medlemskap i EF, vil mulighetene reduseres. De øst-europeiske land er ikke bare utfordringer, men også kommende markeder for Norge. Blir vi stående utenfor EF, er vi ikke konkurransedyktige.

Vi ønsker å gi informasjon og arrangere møter. Dette koster penger, ikke store summer, men noe. Vi ber om bidrag. Finner du å ville yte for eksempel 60 kroner, teller det. Vi vet det blir mange innbetalinger.

Postgiro nr. 0825 04 20855

Dagny Gartner Hovig Trond Johansen Alf Bastiansen
Joronn Dahl Christian Christensen

- Der bodde en underlig gråsprengt en, heter det hos salig Ibsen. Vår mann bor dog ikke på den ypperste nøgne ø, og ingen som kjenner ham ville tillegge ham drifter i den retning. Han bor tvertimot midt i blandt oss her på Kampen, og hans langstrakte skikkelse manifesterer seg i stadig nye sammenbenger.

Når Kampenposten på denne måten vil hylle ham, er det ikke for å hausse opp én enkelt person i et miljø som består av mange oppofrende ildsjeler. Men c.c. er et lite stykke norsk etterkrigs-historie (og krigshistorie for den saks skyld), så red. valgte å henvende seg til personer som kjenner c.c. fra andre

sammenbenger enn historielag, velforening og boccia-turneringer.

Knut Bäckman i Aftenposten, tidligere undersøkt av c.c. i Morgenbladet, og Per Brunvand, tidl. redaktør i Arbeiderbladet, nølte ikke et sekund med å yte sine gratisbidrag i anledning dagen. Så slo det oss: Denne mannen har jo garantert vært portrettert i opptil flere dags-aviser gjennom årene. Vi ringte Finn, Graff, en av våre mest eminente avis-tegnere og illustratører. Jo, da, han hadde tegnet c.c. "Sender'n i posten i morgen, jeg!". Gratis. Og selv om det i dette nummer er både referater fra selskap og gratulasjoner fra forlag: Gratulerer, c.c.

Den mangfoldige CC

Knut Bäckman

Det er få mennesker forunt å komme på fornavn med hele nasjonen, det gjelder vel stort sett bare statsministre og skihelter. Men enda færre nyder det privilegium å være på *forbokstaver* med folk - i farten kommer jeg ikke på stort andre enn JHA, tobakksfabrikanten. Foruten altså CC - Christian Christensen. Han ble et begrep nesten over natten.

I allefall gikk det forbløffende kort tid fra han kom til Morgenbladet som redaktør i 1963 og til initialene CC hadde slått igjennom, sikkert til ergrelse for mange garvede og hårdt prøvede pressefolk som hadde slitt i årevis for å bli et begrep, men uten å lykkes. Det verste er antagelig at CC ikke gikk med særlig entusiasme og planmessighet inn for å slå igjennom med bokstavene sine - det bare ble slik. Til stor glede for Morgenbladet.

Personlig kjente jeg ikke Christian Christensen, før han dukket opp i Morgenbladets korridorer, annet enn av omtale - som en mann med visstnok sterke meninger, organisasjonssjef i Libertas, med bakgrunn i Hjemmefronten under krigen, flyktningestatus i Sverige, som etterretningsoffiser og altså fremtredende representant for den næringspolitiske kamporganisasjonen Libertas. Det

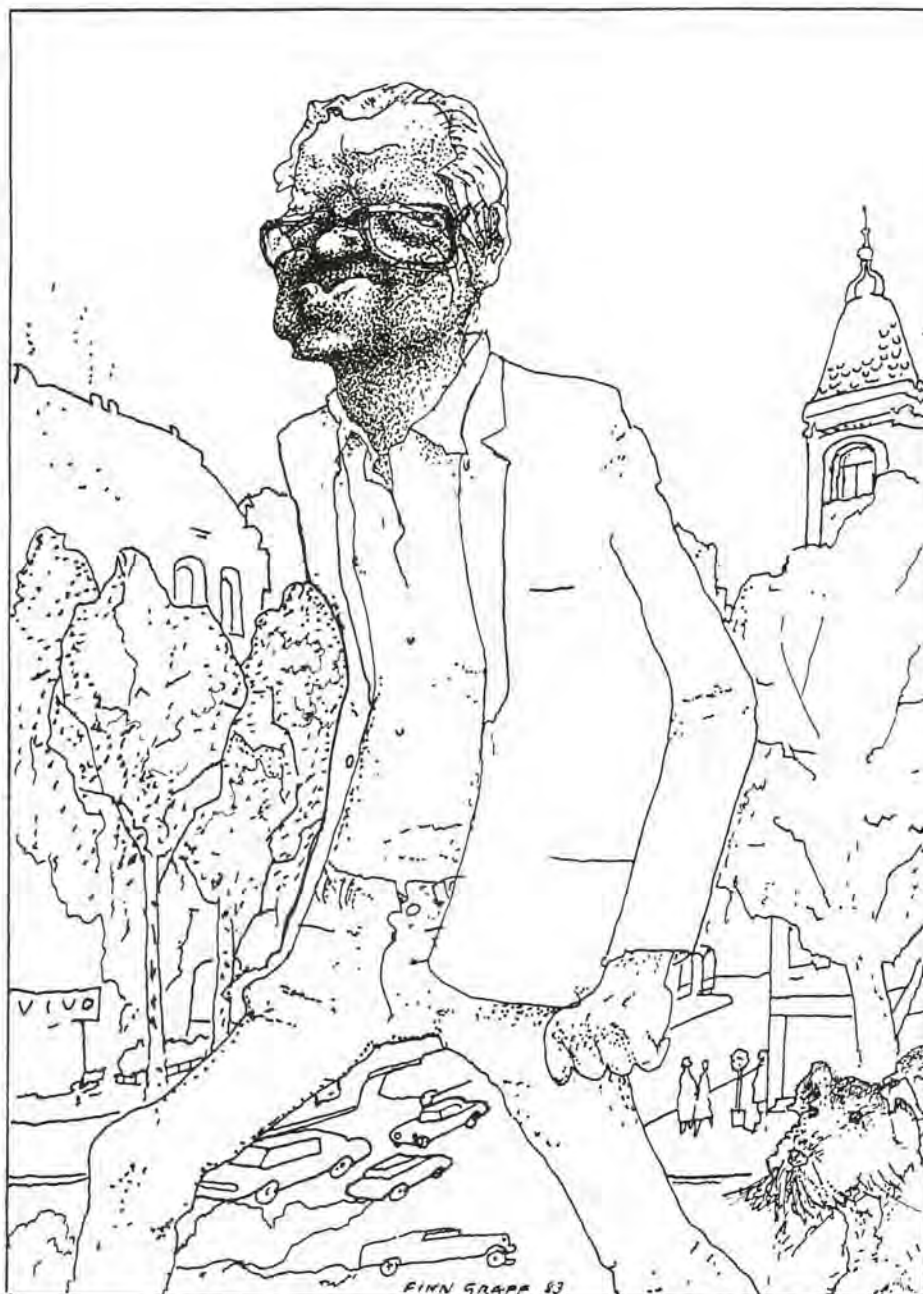
var jo i seg selv ganske meget og ganske broget. Men mange spurte jo om dette egentlig kvalifiserte denne Christensen til å bli redaktør i en Oslo-avis som kunne føre sin historie 140 år bakover i tiden og som nå med hevede øyebryn betraktet denne langstrakte fremtoningen som med sin betraktelige legemshøyde momentant stanget hodet i Morgenbladets dørkarm, enda det alltid hadde vært ganske høyt under taket der i gården.

Men det var ikke bare hans kommende medarbeidere og kolleger i Morgenbladets redaksjon og administrasjon som rynket pannen - det gjorde man faktisk over hele den norske presseverden. En kort stund. En meget kort stund. For på noe som må ha vært rekordtid lyktes det CC å smelte det som måtte vært av is - både i sitt nærmeste miljø og blant de fleste han kom i berøring med. Lett var det ikke for en person uten presseerfaring å skulle tre inn i redaktørenes eksklusive rekke, og CC fikk merke det, skulle man tro. Noen av hans nye kolleger var imidlertid så ærlige at de etter kort tid betrodde ham at nå var "boikotten" hevet. - Hvilken boikott? spurte CC forbauset - og det var vel ganske karakteristisk.

Karakteristisk for ham var det også at han ganske raskt ble perlevenner med en rekke av hovedstadens mest markante avisredaktører, så som Olav Brunvand i Arbeidernes Pressekontor, gammelkommunisten Jørgen Vogt i den avisen som kalte seg "Friheten", den lett flabbete Arve Solstad i Dagbladet, samt nyhets-sjefen og vineksperten Tollef Berg i NRK. Dessuten ble han faktisk også godvenner med en rekke av sine kolleger på høyresiden., ikke minst den legendariske Ranik Halle i Høyres Pressebyrå. Men det er typisk for CC at han vel så gjerne pleiet selskapelig omgang med personer han kunne bryne seg på rent meningsmessig.

Og så gikk det jo hverken verre eller bedre enn at gjøkungen CC ikke mange så mange år etter sin inn-treden i presseverdenen ble valgt til formann i Oslo Redaktørforening. Det ville ha gitt gode odds i 1963.

I det mer snevre Morgenblad-miljø ble CC både elsket og ikke fullt så elsket, avhengig av hvem det gjaldt. Hans noe direkte og ofte ganske impulsive form falt ikke i like god jord hos alle. Under møter med redaksjonen og sine juletaler pleide CC gjerne å innlede med ordene

"Jeg er ingen stor psykolog" - hvorpå han tok en liten kunstpause for at eventuelle protester skulle slippe til, men de kom sjelden. Men snarere dreiet det seg nok om hans manglende evne til å forstille seg, han sa som regel det han mente og uten synderlig omsvøp. Det førte til at de fleste av oss lærte å se på ham som en skvær og real person som vi visste hvor vi hadde, men noen var det nok som ikke likte hans noe direkte form. Med sammenbitte tenner lovet de seg selv og andre at "nå skal jeg ikke la meg charmere i senk av den fyren", hvorpå de marsjerte målbevisst inn på hans kontor - for så å komme ut et kvarter tid senere med stjerner i blikket og med det reviderte

synspunkt at "egentlig har han jo ganske mye rett i det han sier".

Og mye rett hadde CC i meget av det han sa - og skrev. Hans "Brennpunkt" ble berømte - der tok han for seg alt mulig, fra stengningstidene ved Polutsalget i Skovveien til toalettforholdene på Drøbakfergen og KGBs spionintriger i Belgia. Om det aller meste hadde han klare og bastante meninger - den varsomme undring har sjelden vært CCs gebet. Men dermed nådde han også et stort og bredt publikum, og hans ganske personlige stil førte også til at han ble et begrep langt utover Morgenbladets relativt begrensede leserkrets. Han oppnådde å bli sitert mer enn de aller fleste, og mange vil huske at

han i årevis figurete på Kjendis-toppen i Dagbladet, riktignok bare på Venteliste B, under den noe formummede identitet som "Han De vet i Morgenbladet".

Men først og sist var og er Christian et festlig menneske, med en frodig appetitt på livet og på mennesker, med sin sans for verdens goder, hvori inkludert hvitvin og Campari samt lange sigarer med munnstykke. Fremdeles kan man i Aftenpostens debattspalter følge hans drabelige forsvar for røkernes menneskerettigheter og deres adgang til å "forpeste luften rundt seg", som det heter hos hans motmenn, mens han selv forfekter retten til å nyde livets goder i fulle drag, bokstavelig talt. Som forhenværende storrøyker forstår jeg begge parter.

At Christian på sine modne dager skulle forflytte seg til Kampen og søke politisk asyl der, er også av det som ville gitt kjempeodds en tid tilbake. Det skyldtes hans inngrodd forkjærlighet for Oslo Vest, hovedsakelig bestående av Frogner og Briskeby, og han pleide å smamobbe meg fordi jeg hadde bodd noen år på Grorud. Egentlig trodde jeg ikke han visste hvor Kampen lå. (Han tok vel taxi).

Men hvor karakteristisk er det ikke for ham at han på kort tid åpenbart ikke lot seg absorbere, men tydeligvis vokste sammen med det lokale miljø i en bydel han bare kjente av omtale. Og det er vel akkurat likt ham at han med liv og sjel vier seg Kampen Historielag. For det er akkurat slik han er!

Alle Christian Christensens gamle venner og kolleger sender sin varme hilsen når han nå runder de 70. Vi minnes med glede de svundne år og det gode samarbeid og vennskap, og ønsker ham hjertelig til lykke. Gratulerer, Christian, og gratulerer, Kampen!

Konservativ liberaler

Per Brunvand

CC har fylt 70 år som feiret Kampengutt. Tankene mine går 10 år tilbake i tid. Da var jeg med og feiret hans 60-års dag. Feiringen fant sted på

Den Gamle Major på Majorstua. Det var det Morgenblad-redaktøren, samfunnsmennesket, forsvarsvennen, kollegaen, kulturmennesket, men først og fremst vennen til alle som deltok i den store forsamling, som hyllet CC på årsmøldagen. For meg ble denne 60 års dagen en illustrasjon på den posisjon CC har opparbeidet seg på bred front i norsk samfunnsliv. Selv hadde jeg som oppgave å bringe en hilsen til jubilaranten på vegne av Arbeiderbladet. Etter avtale med andre gjester, først og fremst Knut Frydenlund og Thorvald Stoltenberg, ble det utvidet til en hilsen fra norsk arbeiderbevegelse. En slik hilsen tror jeg aldri er blitt noen tidligere sjef i Morgenbladet til del. Jeg er sikker på at det heller aldri vil skje senere.

Da CC kom til Morgenbladet i 1963, var jeg en skarv journalist i "Fremtiden" i Drammen. Jeg husker likevel at et samlet presse miljø så med stor skepsis på Libertas-mannen som var satt til å lede denne mørkeblå pressebastionen. Rent faglig talte det heller ikke i hans favør at han hadde bakgrunn som major i etterretningen, "Majoren i Morgenbladet", eller "han

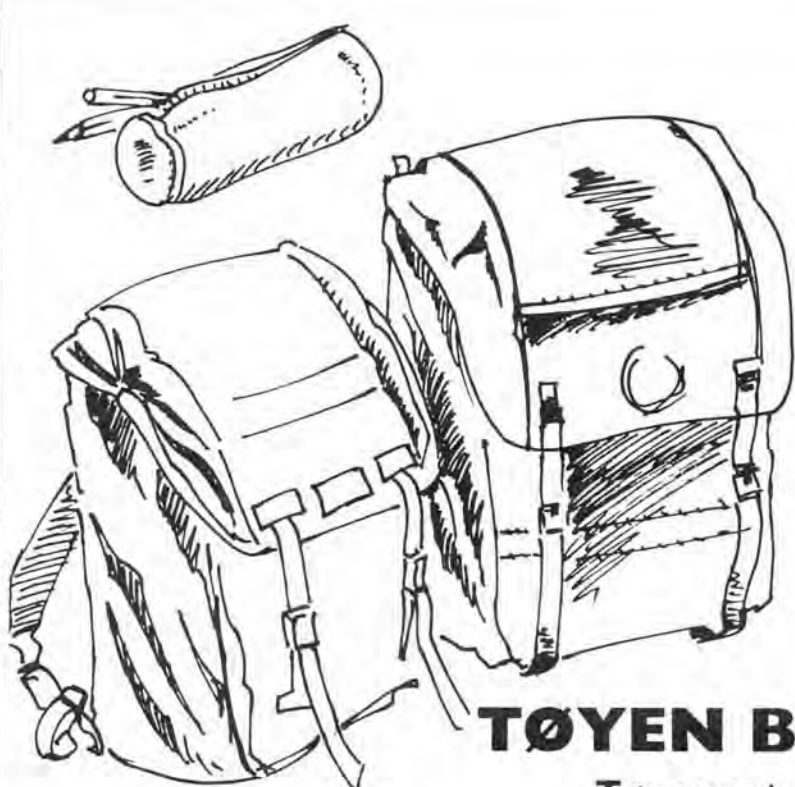
derre i Morgenbladet", som Dagbladet kalte ham, ble ikke levnet mange sjanser. Vi tok alle feil.

Da CC gikk av etter tjue år på Morgenbladets redaktørkrakk, var det en av de mest markerte skikkelser i norsk pressehistorie som trakk seg tilbake. Det er sjelden en opplever at en redaktør blir så til de grader ett med sin avis. Krisen i avisøkonomien slo tidlig og alvorlig ned i Morgenbladet. CC loset Morgenbladet gjennom store og vanskelige økonomiske problemer. Det var en hard påkjenning. Da han gikk av ønsket han sikkert Morgenbladet alt godt av hele sitt hjerte. Likevel kan han ikke ha unngått å registrere hvordan interessen for avisen sank til et nullpunkt straks han var ute av redaksjonslokalene. Etter CCs tid har Morgenbladet aldri betydd noe i norsk samfunnsdebatt. Det er ikke ofte at betydningen til en avis så til de grader er avhengig av ett menneske.

Som konkurrent og politisk-journalistisk aktør på den andre siden av den politiske fargeskalaen, har jeg mye å takke CC for. Humoristisk har jeg

alltid hevdet at det var greit å ha CC i Morgenbladet når jeg var i beit for tema til en leder i Arbeiderbladet. Det var alltid bankers å lese CC i Morgenbladet. Der fremmet han konservative, nesten reaksjonære synspunkter som det var fristende å argumentere imot i en lederartikkel i arbeiderbevegelsens hovedorgan. Men ikke slik at CCs synspunkter alltid kunne plasseres i en politisk bås. Det spennende med CC er hans uberegnelighet. Noen ganger kan det gi seg ganske ville utslag, men slikt må en tåle av mennesker som er levende aktive og interesserte over et bredt spekter. Og samtidig innehar et kontinuerlig behov for å uttrykke seg - gjerne offentlig. Jeg tar neppe feil når jeg tipper at CC har savnet sin side 2 i Morgenbladet, på samme måte som mange av oss har savnet hans faste meningsyttringer i spaltene. Det var sus over CC som skribent og kommentator.

I tilknytning til 70 års dagen bringer jeg gjerne en hilsen til CC som en god venn og kollega gjennom mange år. Han er en av de mest liberale og romslige. Jeg skjønner godt at mange av dere på Kampen er blitt glad i ham.

40%
rabatt

**på
skolesekker
og penal!**

TØYEN BOK & PAPIRHUS
Tøyensenteret, tlf. 68 46 41 - 57 02 99

Det er nå det lønner seg å tenke skolestart!

Fart, forurensing og feilparkering.

Strømsveien

Trafikkgruppa i velet har siden i høst arbeidet med forskjellige saker, mest med konsekvenser for Kampen ved stenging av Strømsveien, som jo velet er for, stenginga altså. I verste fall kan store deler av trafikken strømme gjennom Kampen. Dette må vi forhindre. Den fornuftigste måten å hindre dette på er å stenge innkjøringa til Kampen ved å stenge Rolf Hofmoes gate og Sons gate, gjerne med tidsstyrte bommer.

Ensjø T-banestasjon

Vi har fått positivt svar fra Oslo Sporveier på forespørsel om det er mulig å lage tilgang til plattformene fra Skedsmogata. Dette vil dog ta et par år fordi Sporveien vurderer nytt billetteringssystem.

Motorveier

Kampen er ikke bygd for store hastigheter. Dette burde egentlig være ganske lett å innse. *Ikke* har vi autoværn, *ikke* har vi akselerasjonsfelt. Derimot *har* vi 30 km/t-grense. Og veldig mange liv vi ikke vil miste. Likevel er det endel som kjører som noen svin. Trafikkgruppa ber om at alle bydelens beboere ikke overtrer fartsgrensa.

Vi er klar over at det er endel på gjennomreise som feier gjennom daglig, men skal vi få forståelse fra alle for begrensningene som gjelder må vi i hvert fall sjøl gå (/kjøre) foran!

Tips om bilhold

Inne i bilene finner dere en tingest som heter tenningsnøkkelen. Når dere går *ut* av bilene eller stopper og blir sittende inne i den, er det kjekt om dere klarer å følge denne prosedyren:

1. Dere vrir på tenningsnøkkelen.
2. Motoren stopper.

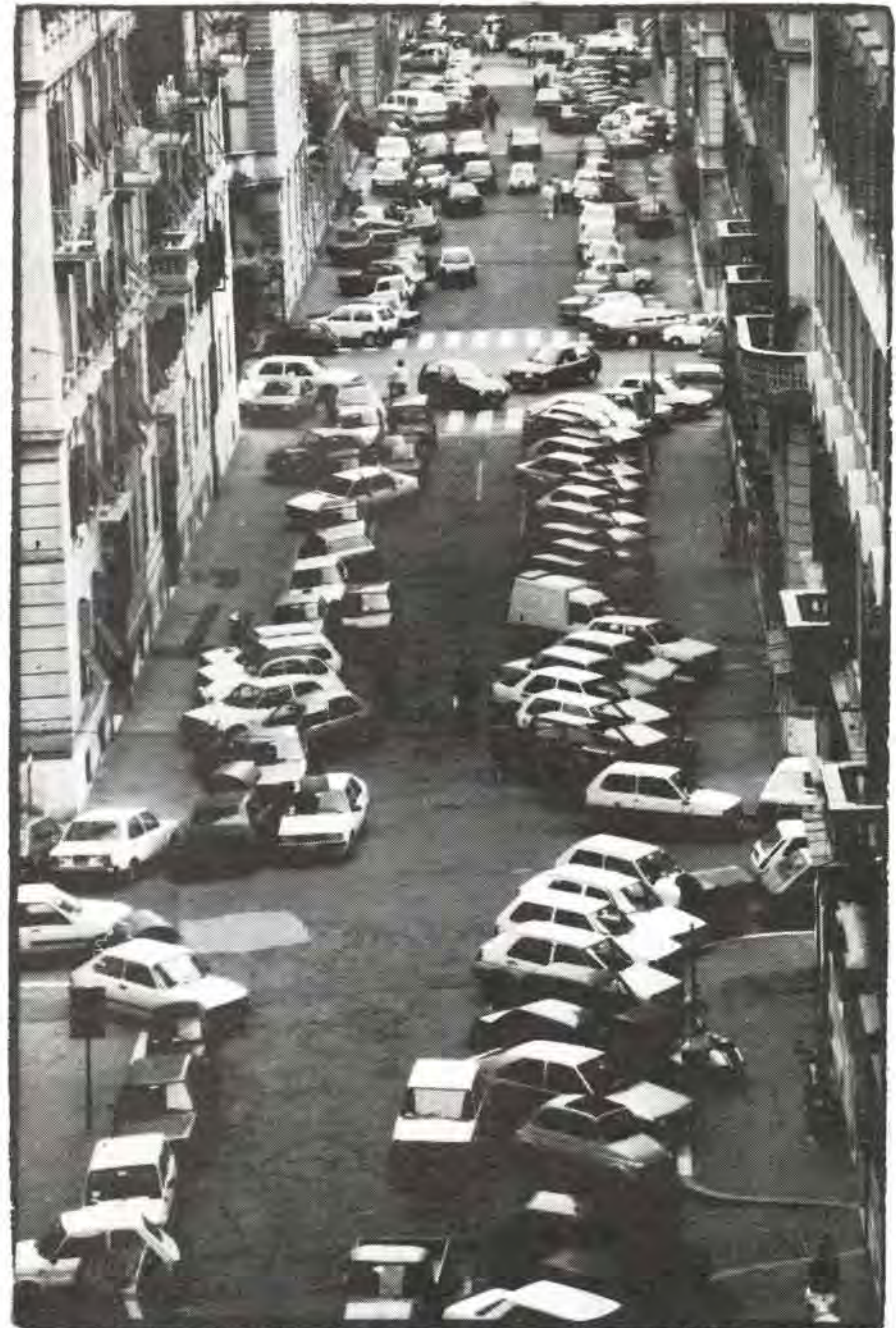
Så enkelt var *dét*.

Den omvendte prosedyren følger dere om dere skal kjøre:

1. Dere vrir på tenningsnøkkelen.
2. Motoren starter.
3. Dere kjører.

Dette er heller ikke vanskelig.

Likevel er det endel bilførere som (særlig på kalde morgener) starter bilene og går og drikker kaffe eller gjør noe annet viktig mens eksosen spys utover

Eksempel på parkering. Foto: Siri Bryn

naboene. Bortsett fra at det kan være kjølig (varmt tøy anbefales i Norge) å sette seg inn i kald bil finnes det ikke noen annen grunn til tomgangskjøring. Faktisk har motoren bedre av å bli kjørt på lav belastning (noe som samsvarer helt glimrende med lav hastighet!) enn på tomgang.

Hvor bilen ikke skal stå

En liten bønn til slutt: Er dere som parkerer på fortauene klar over at dette

både er stygt, hemmende for gående (særlig synshemmede) og ulovlig?

Og dere som parkerer i enden av Norderhovgata på gangveien inn til parken sånn at de som triller barnevogn ikke kommer fram. Vil dere holde opp med det der?

For Trafikkgruppa i Kampen Vel:

Per Kristian Hansen

Ut med søpla!

Forhåpentligvis er Kampianerne flinke til å bruke de såkalte iglooene som de senere åra har dukket opp rundt i byen. I disse kan du dumpe "ukurant" glass, og føle deg trygg på at det ikke havner i naturen. De nærmeste i strøket vårt, er på Galgeberg (ved Tempus) og på Tøyen ved den gamle Kneipp-brødfabrikken (nå Darbar Mat- og Vinhus). Container for resirkulering av papir finner du stadig på hjørnet av Normannsgata og Skedsmogata (ved skolen).

Nytt av året er imidlertid at det nå også er opprettet miljøstasjoner hvor du kan kvitte deg med problematisk avfall som f.eks. white spirit, lakk, olje og lysstoffrør. Dette avfallet gjør store skader når det havner i naturens kretsløp, enten du slenger det på Grønmo, i containeren eller i do. Og fra nå av er det altså helt unødvendig.

På 26 steder rundt i Oslo finner du disse miljøstasjonene (hovedsaklig på bensinstasjoner), hvor du *helt gratis* kan bli kvitt svineriet du sikkert har stående i kjelleren, under oppvaskbenken eller i garasjen. Den nærmeste for oss på Kampen befinner seg på Grønland, på Statoilstasjonen i Schweigaardsgate. Lang vei, sier kanskje de som ikke disponerer bil eller er dårlig til bens. Hvorfor ikke slå seg sammen med flere i oppgangen eller i gata, gjøre en felles innsats og organisere et lass? Men husk at dette er beregnet for avfall fra husholdninger, ikke fra firmaer eller industrier med slikt avfall i store mengder. Lurer du på noe i forbindelse med spesialavfall, ta en telefon til Spesialavfallsstasjonen ved Oslo Renholdsverk på 64 58 90.

Og vil du ha flere tips om småting du selv kan gjøre for miljøet, så

skriv etter Naturvernforbundets "Lille Grønne", som er en håndbok i enkle, små miljøtiltak du kan sette i gang med hjemme. Første uka i mai satser forøvrig Naturvernforbundet stort: Alle lokal- og fylkeslag aksjonerer for å handle miljøvennlig Et firedelt framstøt som omfatter "karakterbok" til butikker, ut fra deres miljøprofil, stands og informasjon, påvirkning av emballasjeprodusenter, og en sjekk av miljøprofilen hos lokale kontorbedrifter, iberegnet kommuneadministrasjon. Dette er et samarbeid med Miljødepartementet og Kommunenes Sentralforbund.

Og vi vil tro at Naturvernforbundet gjør seg ekstra bemerket lørdag 9. mai, da varsles det nemlig bilfri by i de største byområdene rundt i landet. Naturvernforbundet har tlf. 71 55 20, adressen er Boks 2113, Grünerløkka, 0505 Oslo.

Velkommen til oss!

Velkommen til vår nyåpnede restaurant og café!

Vi serverer norsk og kinesisk mat.

Mange spennende retter til rimelig pris.

Vi serverer både frokost, lunch og middag.

Ta med hjem service - 10%

GOOD LUCK

Restaurant og Café

Normannsgata 5 Galgeberg

Tlf. 67 61 88

Åpent: Man - fre 08 - 23

Lør 10 - 23 Søn 12 - 23

順興飯店

Hver dag: Dagens middag m/ kaffe kr. 55,-
Norsk og kinesisk meny!

Gunnar Ruud

Mennesker som har kjent Gunnar Ruud, får varme i stemmen når de snakker om ham. Han må ha vært et godt menneske, en driftig mann og en søkende sjel.

Hans yngste sønn Terje som leder det fine Kampenforetagende "Gunnar Ruud" sammen med sin storebror, er åpenbart enig i karakteristikken og tilføyer med glimt i øyet: – Far var også kremmer i ordets egentlige forstand.

Gunnar Ruud var Hedemarking og født mens Norge fremdeles var bundet til Sverige og hadde statsminister i Stockholm. Dessverre var han ikke husmannsgutt fra Løten eller Rendalen. Beretninger om husmannsgutter som gjennom kamp og trengsler slo seg opp til makt og ære, er lakkerete perler i vår litteratur. Særlig da hvis gutten som mann beholdt endel av husmannsmoralen. Husmannsfolket var jo langt mer sømmelige enn bøndene, må man tro.

Gunnar Ruud var bygutt, født på Hamar. Hans far var kjøpmann som i flere år drev isenkramforretning på Lillehammer. Gunnar selv startet skoforretning i Gausdal. Nå ble innlandet kanskje for trangt for butikkeieren. Han dro til Hovedstaden.

Der gav han seg til et temmelig usikkert yrke i vold. Han ble byselger. Og av alt fartet han rundt med havregryn. Han solgte havregryn for en havregrynproducent. Men havregrynsselgeren ville

ikke vie sitt liv til havregryn. Han åpnet fiskebutikk i Eckersbergsgaten på Frogner, Oslos nest beste vestkant.

Hamargutten hadde alltid hatt lange arbeidsdager. Men som fiskehandler måtte han starte klokken fire om morgenen for å kjøpe den beste fisk. Han hadde et overordnet mål den tidligere havregrynsselger – kundene, hans kunder hadde krav på kvalitet. Fiskeforretningen i Eckersbergsgaten ble en suksess. Han kunne lagt seg noe på årene, Gunnar Ruud, og nøyd seg med å være vellykket fiskeleverandør syd for Frognerparken. Han kunne ha blitt akseptert småborger med tellende medlemskap i Handelsstanden, Rotary, Frimurerlogen eller Lions. Men Hamargutten ville noe annet. 36 år gammel startet han kjøtt-

forretning i Norderhovsgaten 7 på Kampen. Den er også blitt suksess. Man må bli anpusten når man forsøker å følge et menneske

som har viet sitt liv til sko, havregryn, fisk, kjøtt og pølser.

Var han bare kremmer som Terje ønsker å indikere? Utvilsomt nei.

Denne Gunnar Ruud må ha vært et kreativt menneske, fylt av skapertrang. Mens han handlet fisk i Oslo vest og kjøtt i Oslo øst, bygget han opp en hermetikkfabrikk på Hitra i Trøndelag. Han konsentrerte seg om seilaks og krabbe. Han hadde 50 ansatte og eksporterte til Kina.

Forretningsmannen Gunnar Ruud var også oppfinner. Han tok patenter på smågeniale konstruksjoner. Oppfinneren var rosemaler. Noen av hans roseprodukter finnes i Gunnar Ruuds forretning på

Kampen i dag. Interesserte kan spørre de hyggelige menneskene bak disken hva som er malt av Hamargutten som gjennom livet solgte sko, havregryn, fisk, kjøtt og hermetikk.

Gunnar Ruud må ha vært et sosialt menneske. Vel gikk hans hovedvirksomhet ut på å tjene penger. (Det er forøvrig bare i Arendal det ikke er fint å tjene penger. I Arendal som en gang var verdens rikeste by, er penger noe man har). Men Gunnar Ruud var utvilsomt mer opptatt av å skaffe sine kunder kvalitetsvarer enn seg selv profitt. Og mang en stakkar fikk gode matpakker når de i nød søk-

te mannen med butikk på hjørnet av Norderhovsgaten og Nanne-stadbakken.

Kjøpmannen var opptatt av atmosfæren i sine forretninger. Han ønsket at hans medarbeidere skulle kjenne kundene og bruke kundenes navn i tiltale. Han krevet elskverdighet. Han mente at smil ikke var forbeholdt fritiden.

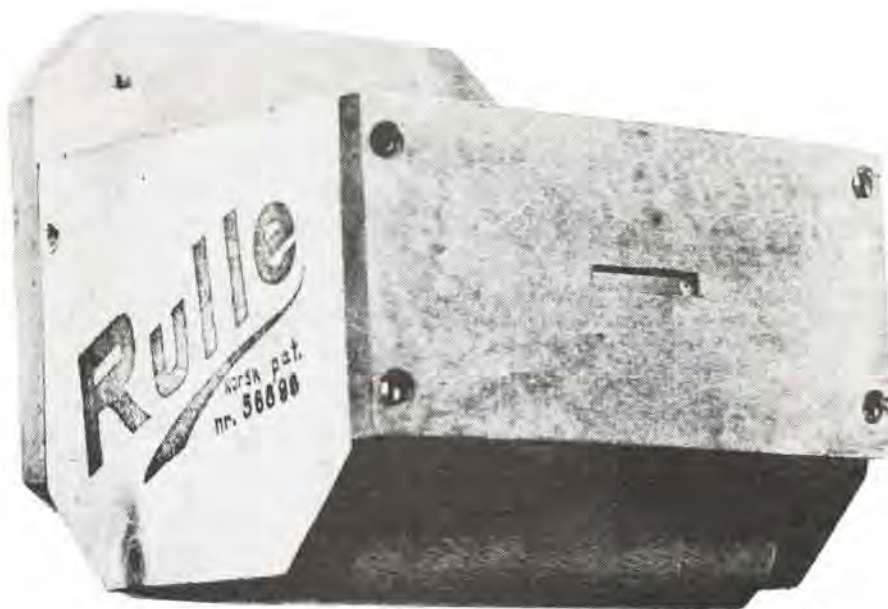
Selv handler jeg minst mulig hos Gunnar Ruud hver gang jeg er der. Årsaken er at jeg ikke vil fylle fryser og kjøleskap, men besøke den ellevorte forretning så ofte som mulig. Det er hyggelig å være kunde hos vår slakter – byens beste.

Efter min mening er det noe helt spesielt ved "Gunnar Ruud", en vellykket kombinasjon av nærbutikk, storforetagende og kvalitetsforretning. Når man kommer inn i butikken, blir man raskt tatt vare på av en av ekspedisjonssjefene. Det er ingen *førstedame* hos Ruud. Alle 6, som vi kjenner så godt, er førstedamer: Randi Henriksen (som bor på nedre Kampen), Marit Melby (fra Jordal), Aud Bjørnerud (Risløkken), Solfrid Nordahl (nedre Kampen), Nina Masterud (Lofthus) og Inger Ruud.

Overfor meg opptrer Randi som førstedame når hun går meg i rette med mine politiske standpunkter og Solfrid når hun vil bestemme hva jeg skal ha til middag. Det er nærbutikken.

Storforetagende er alt det vanlige kunder ikke ser. Kontoret hvor Ingeborg Nerverum (Etterstad) og Turid Ask (Oppsal) hersker, og slakteriet – fagfolkenes domene.

Når jeg hevder at Ruud er Oslos beste slakteforretning, skyldes det ikke minst de fem fremragende håndverkerne i slakteriet. Tre av dem har full utdanning og status

Hyssingholderen - en smågenial konstruksjon

som pølsemakere. Det synes jeg er en grov nedvurdering av mennesket og yrket. Kanskje er det vanskelig å lage pølser, men mennene i Ruuds slakteri er intet mindre enn kjøttekvilibister.

Ruud på Kampen har tre kjørere, alle effektive mennesker. Seniorens Edvart Myren har kjørt for Ruud i 35 år.

Så er det kjøkkenet der det lages selskapsmat til hele byen. Det er storforetagende med 15 ansatte. Jeg har liten innsikt i dette "kjøkken". I mine første Kampenår hadde jeg utsikt til denne Ruud-avdeling. Hver morgen klokken 07.00 var arbeidet igang med militær presisjon, noe som huet meg. Jeg så på de flittige mennesker fra mitt soveværelsesvindu og bevilget meg 30 minutter på øret.

Ruuds kunder er også spesielle. Halvparten er kvalitetsbevisste mennesker som bor på Kampen. Den resterende del er mennesker fra andre bydeler. Selv møter jeg ofte bekjente som bor langt fra vår småby. Jeg nevner som eksempel skuespilleren Sverre Wilberg. Når

han skal ha delikatesser, drar han til Kampen.

Et hvert foretagende er avhengig av dyktige medarbeidere. Det har

Ruud på Kampen. Men alt står og faller med ledelsen. Derfor går jeg inn på dynastiet Ruud.

Gunnar Ruud hadde fem barn, to av sønnene Dagfinn (49) som mange på Kampen kaller Gunnar Ruud, og Terje (45) overtok ledelsen av firmaet da grunnlegge-

ren døde i 1976. Dagfinn bestemte seg tidlig for å gå inn i familieforetagende og er blant annet pølse-makerutdannet. Terje hadde andre tanker da han gikk på Handelsgym. Hans hug stod til studier. Men småjobber i butikken på Kampen i gymnasiedagene gav en draging til farens virksomhet. Han gikk inn i firmaet.

Dagfinn og Terje Ruud er ikke administrerende direktører på indre kontorer. De handler inn fra tidlige morgenstunder, er først i butikken og forlater den sist. De er kjørere når de er behov, ekspederer, leverer ut selskapsmat på søndager, de er begge med i driften på alle plan.

Under mine morgenturer, før min sene frokost har jeg observert at sjefene selv legger ut og plasserer kjøtt og pålegg i vindu og disker. Jeg har reflektert. Hvorfor finner jeg Gunnar Ruud på Kampen mer attraktiv enn Smør-Pettersens delikate kjøttforretning på Majorstuen? Jeg tror det har noe med kjøttplasingen å gjøre, noe med komposisjoner – kunst for den saks skyld. Men dette har jeg ikke rede på.

Dagfinn Ruud bor på Blindern, er gift og har tre voksne barn. Terje er gift, men har ingen barn. Ingen av brødrene har særlig fritid. Men Dagfinn fyller de timene han har til overs med å samle på antikviteter, restaurere og reparere gamle ting. Terje driver søndagskole. Han er engasjert i Evangelisk forsamling, en frikirke.

Dagfinns tre "barn" er alle engasjert i forretningen på Kampen og på Carl Berners plass. Handelsøkonom Robert (27) er fulltidsbeskjeftiget, som far og onkel – på alle plan. Han kjører og rydder. Han går ikke av veien for å spyle fortau, male og mure litt, delta i kontorarbeide og han er sluppet frem ved disken. Han debuterte vel nesten med å ekspedere en av de beste kunder, Torhild Strand. Jeg været at hans "tanter" bak disken var på tuppa. Kunne økonommen pakke inn varene? Det kunne han, uten å ha lært det på akademiet.

Ann Catrin (25) heter Dagfinn Ruuds eldste datter. Hun er kokke. Vi ser ikke så meget til henne. Hun opererer i de indre gemakker, hun virker i selskapsmat-kjøkkenet. Men som sin onkel og far trår hun til der det er behov.

Det yngste skudd på stammen er Inger. Hun holder på med sin utdannelse. Hver lørdag er hun å finne bak disken hos Gunnar Ruud på Kampen. Og Inger ødelegger ikke den fine atmosfæren – snarere tvert i mot.

CC

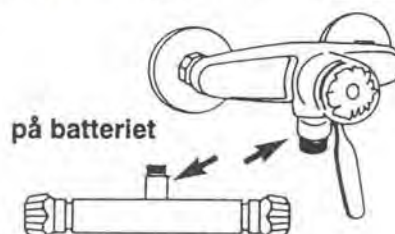
Spar 50% i dusjen uten å merke det på komforten!

Uten å bli pisket - uten å få kalde føtter - uten brudd i slangen!

1/2" «sikring»
krom MN
9 l/min

FLOWFIX anvendelsesmuligheter

Lev bedre - spar energi - lev bedre

Holstad

AUT. RØRLEGGEBEDRIFT

Westerheim AS

Hagegata 54 0653 Oslo Tlf. 68 38 29

Vi mister 46 barnehageplasser!

Kari Jørgensen/Siri Bryn

Bydelsutvalget vedtok sist uke (24/3) et budsjett som alle, inklusive politikerne og administrasjonen, mener er en ulykke for barna våre. Mens 260 barn under 3 år venter i kø for å få barnehageplass og fødselstallet i bydelen stadig stiger, nedlegges 40% av bydelens eksisterende småbarnsplasser. Vi har nå den laveste barnehagedekningen i Oslo.

FORELDRE I OPPRØR

På BU-møtet hvor budsjettet ble vedtatt, var salen stappfull av foreldre og barnehageansatte. Flere sa sin mening i *Åpen Halvtime*. Foreldre med barn i barnehage har organisert seg i en foreldreaksjon, og er sterkt opptatt av budsjettkuttet og planene om omorganisering i barnehagene. Det er forslag om å slå sammen barnehager og dermed redusere barnehagestyrere. Foreldre og barnehageansatte er enige om at tilbudet dermed blir dårligere. Omorganiseringen kan også føre til at bydelen blir tømt for førskolelærere.

Bydelens egen "mødregruppe", som også inkluderer hjemmefedre, har engasjert seg i barnehagedebatten og har skrevet følgende brev til bydelspolitikere. Dette brevet ble lest opp i *Åpen Halvtime*.

Til bydelspolitikerne
v/ Jan-Bendix Bybring

"Mødregruppa" i bydelen er bekymret for hva dere politikere er i ferd med å gjøre med våre barns oppvekstvilkår. Når dere foreslår å drastisk kutte bevilgninger til barn og unge, og omorganisere barnehagene vil vi protestere!

Forslaget til revidert '92-budsjett innebærer nedleggelser av mange småbarnsplasser. Dette berører oss ekstra sterkt da vi er spebarnsmødre. Vi leser også i budsjettet at fritidstilbudene til barn og unge begrenses til tiltak rundt Tøyen fritidsklubb. Ved å omorganisere styrerfunksjonen i bydelens barnehager, blir barnehagetilbudet dårligere.

Pedagogene settes til mer administrativt arbeid og fjernes fra barna. Når kjøkkenassistentene kuttes, vil presset på personalet bli umulig. Vi mener at bydelens barnehager ikke fortjener å bli utsatt for et slikt prøve/spareprosjekt.

Ved å ta fra barna våre, risikerer dere at småbarnsfamilier med mye kjærlighet til bydelen ser seg nødt til å flytte. Her er få grønne lunger, dårlig luft og mye trafikk. Indre by er i dag vanskelig nok å vokse opp i.

Gjør det for all del ikke verre!

("Mødregruppa", også for fedre, er et tiltak i bydelen for hjemmeforeldre som møtes i Kampen bydelshus hver onsdag).

Mødre/fedre-gruppa driver ikke bare kaffeslabberering. Vi har felles interesser når det gjelder våre barns framtid. Sammen står vi bak brevet til byrådspolitikere og bydelsadministrasjonen.

Åpen dag på helsestasjonen

Vi minner om tema-dagene på Tøyen helsestasjon som vanligvis er den første onsdagen i hver måned klokka 13.30 – 15.00.

11. mars handlet det om **motorisk utvikling**, og det ble vist film om de forskjellige fasene barnet går igjennom fra det blir født til det er 15 måneder. En av helsestasjonens fysioterapeuter stilte seg tilgjengelig for spørsmål etterpå.

Neste møte er onsdag 8. april hvor spesialpedagog Anne Berger Karlsen vil være tilstede og snakke om **barn og lek**.

Onsdag 6. mai handler det om **tannpleie**. Gode råd om gode vaner – lurt å vite selv om du har barn som ennå ikke har fått tenner.

Onsdag 3. juni er temaet foreløpig ikke fastlagt.

Det blir servert te og kaffe, og etter foredragene blir det som regel til at vi blir sittende og prate en stund til.

Ta med babyen eller barnet ditt og kom, oppfordrer helsesøstrene på Tøyen.

Syklus

Hun kom gående langs stranden, stoppet opp og lot de nakne føttene synke i den varme sanden. Hun sto der og så noe betenkt ut og stappet fingrene i munnen. Han kom gående sakte, stoppet opp med et sjenert lite smil i det han så inn i krølltoppens forunderlige blikk. Lenge sto de taust og så undersøkende på hverandre. Så trakk hun fingrene ut av munnen, strakte ut hånden og sammen ruslet de bortover stranden. Mellom seg en bøtte og spade de bar de skulle grave i den varme sanden.

Hun kom gående langs stranden, stoppet opp og lot de nakne føttene synke i den varme sanden. En fønbris lekte med hennes hår og vippet kjolen lekende rundt henes lår. Han sto der og ventet, lot solen spille i sitt ventende sinn. Han møtte hennes sjenerte blikk og strakte ut hånden, strøk henne over kinn. Lenge sto de slik, ord behøvdes ikke. Øynene sa alt de trengte å vite. Med armen rundt hennes skuldre styrte han henne bortover stranden. Sammen vandret de i den varme sanden.

De kom løpende langs stranden, stoppet opp og lot de nakne føttene synke i den varme sanden. Hun smilte mot mannen og lurte på om han husket... Uten ord smilte han tilbake og sammen tittet de ned på resultatet av møtene på stranden. En solbrun liten plugg tittet fornøyd tilbake der han satt isanden med sin røde spade. Han strakte armene i været og ville opp, faren løftet sin lille pjokk opp på armen. De sto der sammen som en pyramide og så på bølgene som slo mot stranden. Så snudde de seg lykkelige og vandret bortover i den varme sanden.

De kom hånd i hånd langs stranden stoppet opp og lot de nakne føttene synke i den varme sanden. Som så ofte før stoppet de ved kanten, der bølgene kruset seg inn over land. Det er kveldssolens stråler som sendes mot de to, kaskader av røde og gule flammer. Hun snur seg mot mannen med sølv i sitt hår og strekker varsomt ut hånden. Fingrene følger furene i hans ansikt, og han gjengjelder hennes vemodige blikk. Kanskje er det siste gangen de kan stå her slik. Mens bølgene skyller over deres tær, og kveldssolen sine siste stråler sender.

Da gir de hverandre mykt sine hender. Og da solen forsvinner i all sin prakt, vandrer de langsomt bortover stranden i den nå så avkjølte sanden.

Wenche Halvorsen

**Kveldsantikvariat
i Bøgt. 10**

BRUKTE

TEGNESERIER

BØKER

PLATER

**OBS! Åpningstider:
Man - fre: 16.00-19.00
Lørdag: 10.00-16.00**

Kampen B&B Handel

Aktiviteter på Kampen Bydelshus våren '92

For ungdommer mellom
14 - 18 år: Hver mandag fra
kl 19.00 - 22.00 **Åpent Hus**
med spill og aktiviteter.

Lørdager fra kl 13.00 - 16.00 på
skolen: **Innebandy**

Annenhver fredag i Storsalen:
Barnediskotek

Hver onsdag kl 13.00 - 15.00:
Møteplassen - et uformelt
møtested for hjemmeværende
med små barn.

Hver onsdag kl 18.00:
Gitarkurs for nybegynnere.
Kursets varighet: 6 ganger.
Lærer Jan Devik. For mer
informasjon, kontakt
Bydelshuset på tlf: 68 45 02

Tiffanykurs for nybegynnere
og viderekomne. Kontakt Britt
på Glasshuset for informasjon.
Tlf: 67 97 27

Hver torsdag kl. 19.00:
Trimmen

Hver torsdag kl 16.30:
Ballettgruppa

Fra søndag 5. april t.o.m.
fredag 10. april kl 19.30 i
Storsalen: **Teaterforestilling
for voksne: Tyven, tyven** av
Dario Fo og **Motorstopp** av
Friedrich Dürrenmatt. 2
enaktere spilt av
Tirsdagsensemblet.

Tirsdag 7. april kl 19.00 i
Storsalen: **Årsmøte**

For tredje år på rad!!!

Tirsdagsensemblet på Kampen Bydelshus

I år byr vi dere, kjære publi-
kum, på to enaktere. Vi varmer
opp med "**Motorstopp**" av
Friedrich Dürrenmatt, en
grotesk festlig enakter. Etter
pausen hvor du har slappet av
og kost deg på Kafé Lars, stu-
per vi ut i den elleville farsen
"**Tyven, tyven**" av **Dario Fo**
mens du slår lattergapet på vid
vegg. **Première: Søndag 5/4
kl 19.30.** Videre spilleplan:
Mandag 6/4 kl 19.30, Onsdag
8/4 kl 19.30, Torsdag 9/4 kl
19.30, Fredag 10/4 kl 19.30
Billettpris: Voksne: Kr 50,-

Barn: Kr 25,-. Unn deg selv en
god latter, den forlenger jo
livet! **Tirsdagsensemblet
består av:** Rasmus G.
Rønneberg, Hanne Lise
Rørstad, Gry Reidarsdottir
Stene, Jan Sælid, Irene Lian,
Aslag Guttormsgaard.
Regi: Sessa Sidselrud

*Torsdag 26. og fredag 27. mars
var det barneforestilling på
Bydelshuset. Stykket het "gutten
med de store ørene", og ble
fremført av Fredrik Hossmann
Trio. Forbåndsomtalen lovet et
spennende stykke med svingende
musikk og deltagelse fra barna
selv. Sikkert moro!
Under: Fredrik Hossmann Trio.*

Her skal bommen opp igjen.

Bommen i Hedmarksgata

Bommen i Hedmarksgata skulle vært satt opp igjen for lenge siden. Den ble tillatt tatt ned for noen år siden pga utbyggingen på Trikkehallområdet. Her har nå byggearbeidene stoppet opp for lenge siden, og bommen skulle vært satt opp for flere måneder siden. Dette tar for lang tid, og vi på Kampen ser med bekymring på øket gjennomkjøring. Hver morgen står lange køer og stanger i Hagegata ned mot lyskrysset ved Kjøllberggata, og vi kan også merke øket trafikk i Hølandsgata.

Det er nå undersøkt med Oslo Veivesen når bommen kommer opp igjen, og de lover at den skal være på plass i løpet av april. La oss høre at det virkelig stemmer!

Robert Lorange

Strømsveien - hva skjer?

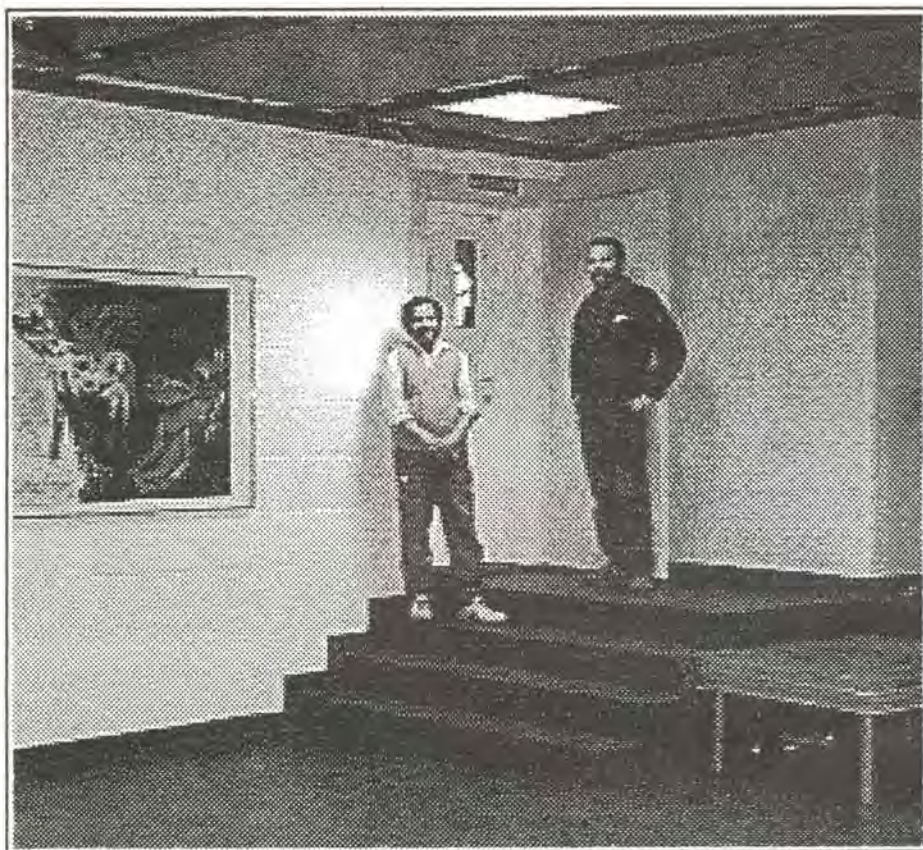
Det diskuteres nå hvor stengning av Strømsveien skal foretas; øverst mot Etterstadkrysset, eller ned mot Galgebergkrysset. På Valerenga har debatten gått lenge, og det utvikler seg nå forhøpeligvis en stor enighet mellom beboere og næringsdrivende om å få plassert bommen ned mot Galgebergkrysset.

Dette drøftes for tiden også med de andre beboerforeningene i Gamle Oslo, og jeg håper det nå skal bli en sterk samstemmighet om dette.

Det nye byrådet arbeider for å få til en stengning, og Plan- og Bygningsetaten har fått i oppdrag å utrede konsekvensene av en stengning for trafikkmønsteret i gatenettet i de omkringliggende bolig- og næringsområdene.

Håpet er at dette ikke vil ta for lang tid. Valgløftet om stengning er ikke glemt. Det haster med å få stengningen gjennomført!

Robert Lorange

Utbedring og vedlikehold av Bydelshuset

Kampen Bydelshus ble aldri helt ferdig modernisert i byggeperioden fra desember 1982 til 1988.

Bydelshusets svake økonomiske situasjon har gjort det vanskelig for oss å få ferdig bydelshuset slik vi egentlig hadde ønsket oss. I hele 1991 har vi likevel hatt moderniseringsarbeider igang i bydelshuset. Ved hjelp av statlige tilskudd har vi kunnet ansette folk til vedlikehold og oppussingsarbeider i huset.

Og mye har blitt gjort: Vi har fått en fin plass foran fasaden mot Nittedalsgata (omtalt i forrige utgave av Kampenposten), smårommene mot Bøgata har blitt pusset opp, og ikke minst har storsalen under Kafe Lars fått en ansiktsløfing.

Veggene er malt i hyggelige farger, dørene er malt, og fargerike gardiner er hengt opp foran vinduene mot Nittedalsgata. Godt syn-

lige henger bildene bydelshuset var så heldige å få i gave fra Willi Storn for noen år siden. Salen er blitt et av husets vakreste rom. For de som deltok på skuddårshallet var nok denne romforskjønnelsen en hyggelig overraskelse. Ta en tur opp og titt selv!

Ikke minst kan vi takke bydelshusets vaktmester Bjørner Tagge og hans medarbeider Mohammad Idrees for all denne oppussings-virksomheten. De har gjort en fin jobb for oss dette siste halvåret. Men det står ennå mye igjen i bydelshuset, dessverre. Vi arbeider nå for å få til en finansiering for å få ferdig et komplett brannvarslingsanlegg i hele huset, få til energisparing på driften av ventilasjonsanlegget, få pusset opp fasadene, få gjennomført noe reparasjonsarbeider på taket, samt sikre ny innredning av mykverkstedet i forbindelse med planlagt bruk av dette som frivillighetsentral.

1.12.1992 er det 10 år siden Kampen Bydelshus ble stiftet. Vi håper til da at flere av disse gjenværende arbeidene er under realisering!

Robert Lorange

For en uke siden utkom brosjyren som viser en fremtidig visjon for hvorledes Gamle Oslo kan bli i år 2000. Brosjyren er utgitt av beboerforeningene i Gamle Oslo i samarbeid med bydelsadministrasjonen, og finansiert av Miljøverndepartementet. En arkitektgruppe med forankring i bydelen har stått for utarbeidelsen.

Brosjyren tar for seg mange tema, og som en illustrasjon er det laget en stor tegning som viser hele bydelen sett fra luften slik det kanskje kan se ut om en 10-års tid. Brosjyren kan du få ved å ta kontakt med bydelsadministrasjonen i Gamle Oslo i Heimdalsgata 14B. Følgende målsettinger for utviklingen er satt opp:

TRAFIKK

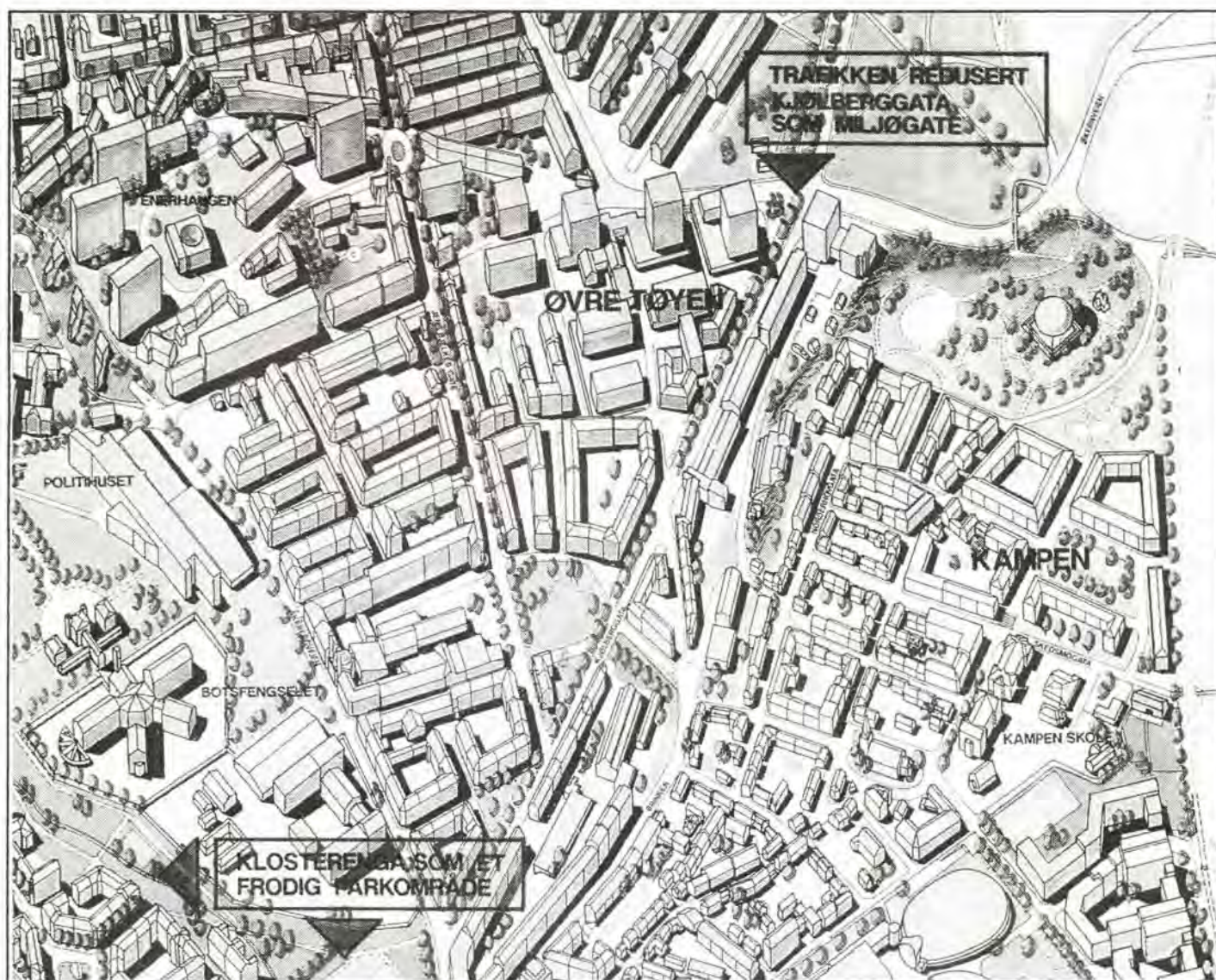
Gjennomgangstrafikken i Gamle Oslo er borte. Strømsveien er stengt for gjennomkjøring og opparbeidet som miljøgate. Trikken ført opp til Etterstadkrysset. Ekeberg tunnelen er tatt i bruk, Jarlegata er skrinlagt, og parken dekker den tenkte vei-traseen.

Nedgravet Nylandsvei videreført i Tøyen-tunnel opp til Kjøllberggata. Grønlandsleiret, Oslogate, Kjøllberggata og Norbygata opparbeidet som miljøgater. Trafikken er vesentlig redusert i hele Gamle Oslo. Lokale småbusser er etablert internt i bydelen.

REKREASJON

Klosterenga er utviklet som frodig park som del av sammenhengende strøk fra Grønland til Alnaelva. Grønn kulturpark med vannspeil i området rundt Mariakirken.

Flere grønne korridorer der veiene før dominerte med betydelig trafikk. Vaterland som frodig lunge ved nedre del av Akerelva. Grønne plasser i hver bydel, knyttet sammen med frodig beplantning i tilstøtende gater; Sørleie plass på Tøyen, åpent torg på Vålereng, Harald Hårdrådes plass i Gamlebyen, plass ved Ladegården og et torg foran Kampen kirke.

En bydel i utvikling

BOLIG

Uthedring av den gamle boligmassen er i hovedsak gjennomført. Mange private utearealer i bakgårder slått sammen til felles gårdsrom. Innenfor bydelen kan det bygges rundt 4.600 nye boliger. Noe av dette er gjennomført. Stiklestadkvartalet har beholdt Det Åpne Teater med park rundt. Rudolf Nilsens plass-prosjektet under bygging med lavere utnyttelse enn tenkt. Nye boliger gjøres rommeligere. I de andre strøkene foregår det noe mindre nybygging på åpne tomter. Disse søkes løst med fornuftig utnyttelse, tilstrekkelig utearealer, skjermet i forhold til støy, og sikret med solbelysning på fasadene.

KULTUR

Middelaldermuseum under realisering i det gamle Lokomotivverkstedet ved Mariakirken. Det Åpne Teater bevart og videreutviklet. Deichmann flyttet til Galleri Oslo. Etablering av flerkulturelt senter i bydelen. Fengselsmuseum i forpartiet av Botsfengselet. Brannhistorisk museum i gamle Grønland Politistasjon. Stenersen-samlingen plassert i den gamle Fernanda Nissen skolen. Gamlebyen skole gjenåpnet som flerkulturell moderne skole. Bydelshus i Grønland 28, Kampen Bydelshus i Bøgata 21, Valerenga Velhus og etablering av et felleshus i Gamlebyen. Barnebondegård bak Kampen Skole.

SERVICE

Bydelsadministrasjonens helse- og sosialtjeneste desentralisert ut i bydelen. Gamle Oslo servicesentral i samarbeid med egen sentral i Kampen Bydelshus, og i Gamlebyen. Tøyengata utviklet som spennende, flerkulturell forretningsgate.

ARBEIDSPASSER/ NÆRINGS LIV

Bydelens 15 000 arbeidsplasser i hovedsak opprettholdt. Noen nyetableringer innen sektoren bydelsservice og håndverks-tjenester.

Robert Lorange

Flytt til det lille hjertet i den store byen.

Oslo blir ofte kalt «Byen med det store hjertet».

Mon tro om ikke dette hjertet befinner seg på Kampen? Riktignok dekker Kampen mindre enn én av Oslos mange tusen kvadratkilometre.

Og Kampen huser heller ikke mer enn noen få tusen av Oslos halve million innbyggere. Men det er noe ved Kampen - den gamle trehusbebyggelsen, kanskje, eller gatene som møtes der oppe ved kirken - som gjør at du straks føler deg hjemme her. Og «hjemme», det er der hvor hjertet ditt er.

Både hjerterom og husrom.

Hedmarksgata legger håndverkerne siste hånd på verket for at flere familier skal få bo på Kampen. I de syv husene som utgjør Jordal

Terrasse er det plass til store familier og små familier, unge familier og gamle familier. For på Jordal Terrasse finnes det leiligheter i alle størrelser. Du kan velge mellom tre typer to-roms leiligheter, fem typer tre-roms og to typer fire-roms.

Dessuten har vi leiligheter som passer spesielt for deg som har levd en stund. Leilighetene er bygget rundt to romslige, grønne tun - med lekeplasser og benker, busker og blomster. Biler ser du ikke noe til. Fra de underjordiske garasjene tar du heisen direkte opp til leiligheten. Prisene varierer fra kr. 595.000 til 1.365.000, og samtlige leiligheter har gunstig Husbankfinansiering. Sammen med lave fellesutgifter gjør dette Jordal Terrasse til et sted du kan leve. Kom og se selv!

Visninger:

Mandag - fredag kl. 10-16.

Tirsdag, onsdag, torsdag også kl. 16-19.

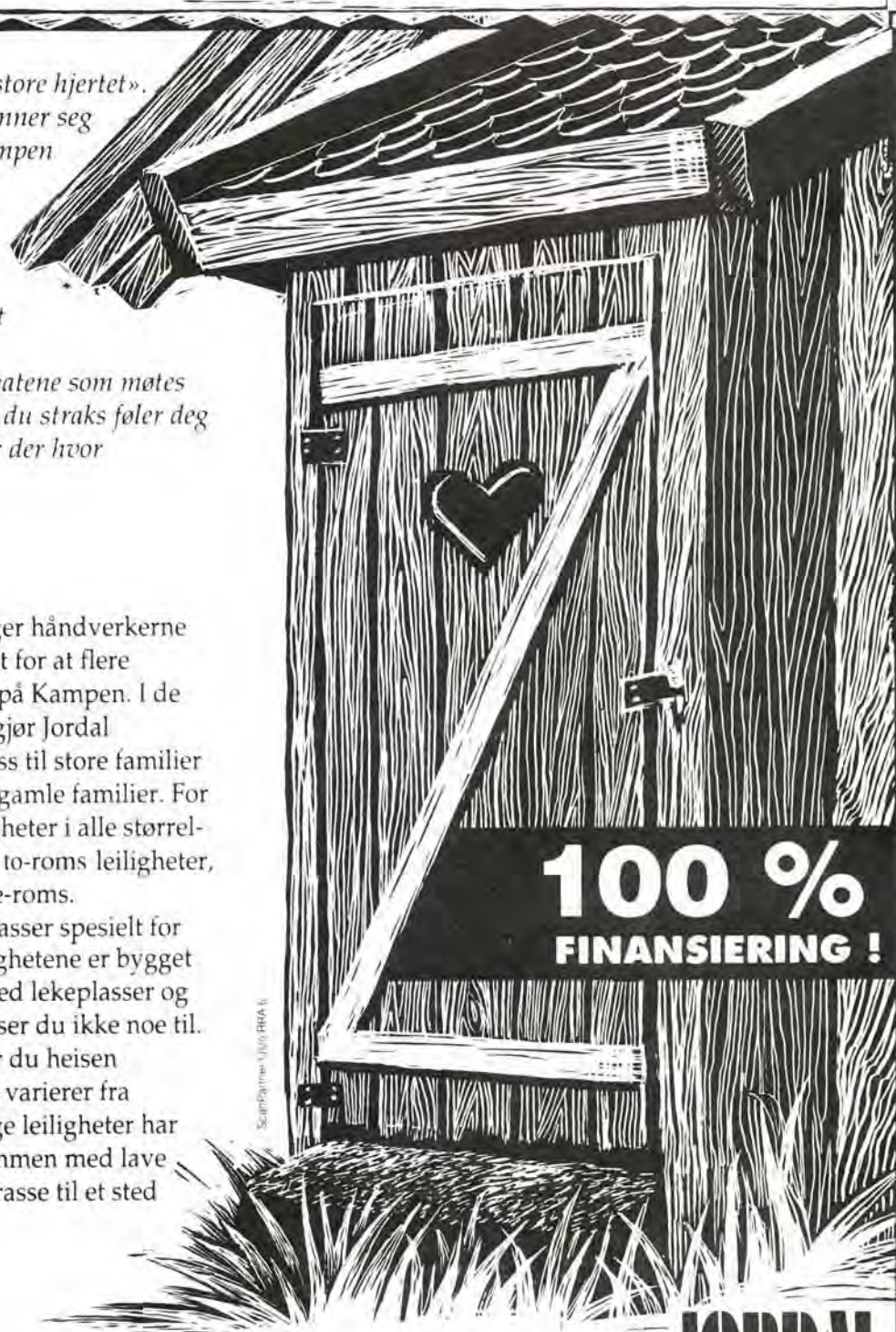
Søndag kl. 13-16. Ring oss på tlf. 67 45 00 hvis du ønsker visning til andre tider.

S.R. SUNDSTEN AS
STATSAUT. EINDOMSMEGLER.

JORDAL
Terrasse

Hedmarksgt. 17.
0655 Oslo

Kjempedagene på Kampen

21.5 - Korpsdag

22.5 - Historielaget arrangerer omvisning og kulturkveld

23.5 - Aktiviteter utenfor- og i Bydelshuset *hele* dagen og natten.

24.5 - Utendørs gudstjeneste. Kampen Vel arrangerer karneval og leker i parken.

Plakater med endelig program vil bli slått opp senere.

Hva skal plassen hete?

Dere har vel merket at vi har fått en ny plass? Det er den som er utenfor Bydelshuset. Vi utlyser derfor en navnekonkurranse for plassen, og vinneren kåres Kjempedagslørdagen. Vi vil gjerne ha idéer til hvordan plassen kan brukes. Bør det være en informasjonstavle der, en monter til kunst, henker, planter...

Forslag til navn og idéer sendes: Kampen Bydelshus v/ styret, Bøgt. 21 0654 Oslo

Kampenprisen

Styret i Kampen Bydelshus vil i år starte opp en ny tradisjon ved å opprette "Kampenprisen". Dette er en pris som skal gå til en person som har gjort det særlig positivt for nærmiljøet på Kampen. Bydelsutvalget har bevilget penger til prisen slik at det kan bli en årlig begivenhet. Det er nedsatt en komité på tre personer som skal velge ut den verdige vinner. Medlemmene er Kampianere med lang fartstid på Kampen og representerer ulike miljø i bydelen. Det er mulig for alle beboere å foreslå en kandidat og begrunne hvorfor denne personen bør få prisen. Disse forslagene kan sendes til Bydelshuset og konvolutten merkes "Kampenprisen". Forslagene må være inne senest 1. mai.

Ny Kampen-konferanse 26. april!

I september holdt vi den første av flere Kampenkonferanser. Det var svært vellykket og rundt seksti beboere og ansatte i bydelen deltok med iver og engasjement. Hensikten var å komme fram til tiltak man hadde lyst til å jobbe videre med.

Vi er nå kommet til oppfølgingen

Til den forrige konferansen inviterte vi representanter, men denne gangen stiller vi det åpent for alle som vil delta. Har du noen gode idéer eller har lyst til å delta på aktiviteter, så er Kampenkonferansen det rette forumet.

Under forrige konferanse var det særlig følgende områder det var interesse for å gjøre noe med:
Parken - Trafikken
Skolen - Barnebondegård
Aktiviteter for små barn
Ungdomsaktiviteter
Nettverk for voksne

Det er grupper i gang med disse oppgavene, men de vil gjerne ha forsterkninger! Det er dessuten mye annet man kan ha lyst til å være med på i nærmiljøet, det er bare din fantasi som setter grensene... orkester, filmklubb, lekegrupper, dansekvelder, revy, temakvelder, hobbyaktiviteter, avisskriving...

Tidspunkt: Kl 12.00 - 17.00

Påmeldingslappen sendes: Kampen Bydelshus, Bøgata 21, 0654 Oslo, eller legges i postkassa der.

Påmeldingsfristen er mandag 20. april.

Program og nærmere opplysninger vil bli sendt til de som melder seg på. Dersom det er noe du lurar på, så ta kontakt med Ellen Lühr, tlf. jobb: 21 56 18 tlf. privat: 67 15 39

Ja - jeg legger søndagsturen til Bydelshuset:

Navn:

Tlf. jobb:

Tlf. privat:

Adresse:

Hærverk

Bydelsforvaltningen hadde øremerket kr 15 000 til revy eller video på tema "Hærverk". For disse midlene er det innkjøpt TV-apparat, video-avspiller, et sort bakteppe og to lyskastere til Kampen Bydelshus pluss en ukes leie av et videokamera.

Den 19. november '91 ble alle elevene i 7-8-9 klasse på Kampen skole invitert til aulaen, der de fikk informasjon om hvordan man lager revy og/eller video. Også de som liker å sy, snekre og male kan være med, ikke bare de som skal stå på scenen. Deretter ble kommunens "Hærverks-video" vist og bydelspoliti Erik Andersen, som var invitert til å snakke om dette tema, hadde en fin dialog med ungdommene.

7 elever kom til Kampen Bydelshus samme kveld og valget ble video. På avslutningen før jul, 17. desember, hadde 18 ungdommer meldt sin interesse. (Se Kampenpostens julenummer). Men noen kunne bare på mandager og andre bare på tirsdager.

Først måtte vi jo finne ut hva de hadde lyst til å vise, og det ble mange og lange diskusjoner. En av elevene, Siw Jørgensen i 8B, mente de kunne lage en historie på ønsket om å lage en frittdsklubb, der de søker om penger hos kommunen, men de får avslag fordi kommunen har betalt så mye i hærverksskader. Så hjelper ungdommene til med å spare og får derfor sin frittdsklubb likevel.

Men noen av ungdommene ble relativt fort lei av å snakke *historier* - de ville ha *action* og heldigvis fikk vi leid et videokamera til de tre siste gangene før jul. Alle fikk være fotograf, og det ble stor jubel ved å se seg selv på TV. Vi øvde også litt på første scene, - *lekte litt*, for så å starte på ordentlig etter jul.

Mandag 6. og tirsdag 7. januar var det

bare 3 av 5 ungdommer som kom. Da ble også den 18-årige studenten Arash introdusert i gruppa som fotograf. Han var sterkt anbefalt av ungdomslederen på Tøyen-klubben, og han skulle få bruke deres nyinnkjøpte videokamera. Han trakk seg senere fra denne oppgaven, p.g.a. andre produksjoner.

Da jeg måtte reise nordover i anledning min mors sykdom, død og begravelse, ble dessverre gruppa oppløst. Da jeg kom tilbake oppsøkte jeg alle i store frikvarter på skolen for å høre deres interesse av å starte opp igjen, da jeg hadde skrevet ferdig manuskriptet. Noen av ungene hadde startet med treningsstudio, kickboksing og andre aktiviteter, samtidig som noen hadde påbegynt konfirmasjonsundervisningen og dessuten har de mye lekser, så det var ikke lett å finne noen dager som passet alle.

En i gruppa, Adelhak Elhankouri i 8B, foreslo å gjøre opptak på lørdager/søndager og det var de andre enige i. Da er vi også så heldige å få låne videokamera hos bydelsforvaltningen, som i skrivende stund ikke har fått årets midler fra departementet til ungdomsaktiviteter. En i gruppa, Atle McAdam i 8B, vil være fotograf og opptakene vil bli gjort i slutten av mars.

Målet med videoen er å ha en visning i aulaen på skolen for de yngre elevene, og diskutere temaet *hærverk*. Siden min ansettelse varer ut april, håper vi også på å ha en visning i Kampen Bydelshus og etter ungdommenes eget ønske: Sende en kopi til barne- og ungdomsavdelingen i NRK til programmet "Midt i smørøyet", og håpe på at de viser at også ungdom kan stoppe hærverk.

Solveig Andreassen

PS. Vi retter herved en feil i forrige nummer av KP, - et feil etternavn og et navn utelatt:

Soliman Elamari og Mohammed Elhankouri.

En stor takk til Jordal G-sport, som på direkte forespørsel ga to bordtennis-racketer og to baller til Kampen Bydelshus. Nå kan virkelig ungdommene utfolde seg ved tennisbordet, spesielt på Åpent Hus hver mandag kl 19.00 - 22.00 - for ungdommer fra 7. klasse til 18 år.

KJEMPEDAGENE 1992!!

Kjempedagene går av stabelen 21., 22., 23. og 24. mai. Tenk at vi skal feire 10-års jubileum i år! Det vil si at Bydelshuset også er 10 år.

Nærmere opplysninger om innholdet av disse dagene må vi komme tilbake til. Men ett er sikkert, det blir mye musikk i gatene i år også. Skolemusikken starter opp den 21. Historielaget har vandring m.m. den 22., den 23. er Bydelshuset sentrum for aktivitetene, og den 24. er i regi av Kampen Vel.

Den 24. skal vi også i år ha "På landet midt i byen" med dyr, sangleker, kveding, natursti osv. Det er også fint om så mange som mulig kan kle seg ut til karnevalsopptøget i tråd med dagens tema, da det er mulig at Norge Rundt fra NRK kommer på besøk.

Så hold av disse dagene allerede nå, det vil skje mye som du ikke må gå glipp av!

Kjempedagkomitéen
Ellen Lühr, Chr. Christensen,
Wenche Halvorsen

Gamle Oslo Nei til EF

Det er stadig aktivitet i Nei til EF i bydelen vår. Vi er i gang med en møteserie som arrangeres på Bydelshuset i møtelokalet i 1. etasje. 4. mars ble årsmøtet avholdt, og Anna Heen fortalte om ferske inntrykk fra Brüssel. 1. april innledet Tore Linné Eriksen til debatt. Utover våren vil det bli følgende møter:

6. mai - Inge Staldevik innleder.

3. juni - Program ennå ikke bestemt.

Alle møtene starter klokka 19,00 og det er kr 20,- i inngangspenger. Medlemsskap kan tegnes på møtene og det er salg av materiell. **Vi har også planer om et konfrontasjonsmøte med "Ja til EF" i løpet av våren.**

Vi ønsker alle interesserte hjertelig velkommen til møtene. Nei til EF er nå igang med en egen EØS-kampanje for at Norge skal si nei til EØS-avtalen. Det vil bli delt ut løpesedler, hengt opp plakater, det er laget eget materiell til kampanjen og det blir arrangert en landsomfattende underskriftskampanje mot EØS-avtalen.

Bente Moseng

**Husk at små
rubrikkannonser
er GRATIS i
Kampenposten!**

Et rungende (T)JA!

Jens Stoltenberg er dyktig. Tilbake på gamle tomter - han var her sist da den sakalte Kampenerklæringen (samarbeidsgrunnlaget mellom AP og SV i det nye byrådet) ble snekret sammen - fremsto han europeisk og duggfrisk i Bydelshuset. Anledningen var et møte i regi av "Kampen for EF". De store skarer av Folket glimret med sitt fravær, og slik sett ble det vel kanskje en aften for "menigheten". VG hadde dog funnet anledningen verdt et besøk, og dekket behørig seansen over hele side 3. Noen debatt i ordets rette forstand var det altså ikke snakk om, og Stoltenberg selv satt på ank, da det var avstemning i GATT-spørsmålet i Stortinget samme kveld.

Nå går jo EF-toget raskere enn noensinne, ikke minst i AP, og en omtale såpass lenge etter er uvegerlig datert. Vi formoder imidlertid at Stoltenbergs hovedbudskap står fast: Tida løper fra de som ikke tar et standpunkt - og her

hadde han vel ikke minst egne partifeller i tankene. Hans gjennomgang av JA-argumenter var ellers overbevisende nok fremført - men for all del, vi måtte nå bestemme sjøl - Selv om postulatene som "EF-landene har de beste miljøavtalene i verden" og "Blir vi ikke medlem nå, må vi vente til etter århundreskiftet" vel vanskelig kan misforstås.

Og han hadde unektelig et poeng i sitt lille spark til enkelte meningsfeller: Det svekker JA-siden a hele tiden omtale NEI-siden som nisseluefanatikere som etterstreber et isolasjonistisk samfunn etter albansk husflidsmodell (våre ord). Sant nok, og sikkert en sjarmerende sukkerbit for tvilere i begge leire. Nå venter vi bare på at noen ringer Knut Bjørnsens ønskebrønn på TV3 og ber om en miljødebatt mellom Jens Stoltenberg og "Nei til EF"s Guro Fjellanger. Vi skal ikke røpe våre oddstips.

jef

Bydelskroa for Kampen, Vålerenga og omegn!

**Hyggelig, lokal
atmosfære
Levende musikk
hver onsdag
Biljard Pizza Toast**

Stille før opptak! Kamera går!

”Og nå Hannibal, skal det smake med et eple...”

Turid Balke og en brannmann i en scene fra filmen.

Utsagnet er revisorens i kortfilmen *Rødt Eple* som ble spilt inn på Kampen i løpet av fem novemberdager i fjor.

Det er ikke første gang Kampen er brukt som ramme i filmsammenheng. En ikke altfor stor publikumssuksess, *Makaroni Blues*, ble spilt inn her for flere år siden, og det samme gjelder to prisbelønte reklamefilmer, én for Statens Informasjonstjeneste og én for Oslo Sporveier. Men denne gangen gjalt det en kortfilm bygd på en historie av svenske Jan Lööf. *Rødt Eple* er en sjarmerende liten historie om et rødt eple som kommer på avveie og skaper forviklinger underveis. Det er en liten historie for historiens egen skyld. Og hvis man vil, kan man godt si at den har en slags Kardemomme-

moral: Det er ikke så veldig lurt å lure andre.

Vi treffer en frukthandler og en revisor, en gammel dame og en tyv, en overlærer og sist men ikke minst skoleeleven Tor, som er spilt av en av våre egne: 10-årige Andreas Wadum fra Ullensakergata. I tillegg møter vi en hel skoleklasse som spilles av klasse 4B på Kampen Skole.

Rollene er karikerte og overdrevne: Her er de snille veldig snille og de slemme veldig slemme, og tyven ser sikkert meget mistenkelig ut. Eplet er unormalt rødt og veldig stort – dette skal være eventyr og ikke virkelighet.

Filmen er i sin helhet tatt opp på Kampen: Foran huset i Normannsgata

41, foran kolonien bak Kampen kirke, under epletrærne i Bøgata 3 og i et klasserom på Kampen Skole. Filmmakerne har hatt den særpregede småhusbebyggelsen i tankene da de valgte Kampen som åsted.

Været er alltid viktig når det gjelder utendørs opptak. Værgudene var ikke spesielt greie denne gangen, det skiftet fra dag til dag. Så lett har det sikkert ikke vært å komprimere 5 dager til 11 minutter uten påfallende meteorologiske svingninger.

Hunder og katter og hele skoleklasser er det også litt vanskelig å holde styr på – har du noengang prøvd å få en katt til å skvette opp i et tre eller frese på kommando? Men stort sett gikk opptakene greit og filmmakerne for-

teller at det har blitt en fin film, ikke minst takket være Andreas Wadum som de berømmer for fin innsats. Kortfilm har kanskje ikke det største publikum, men det er ikke publikums

skyld. For hvor er den å se? Er vi heldige, får vi se den på NRK med tid og stunder. Men for å være på den sikre siden, må vi reise til Grimstad på Kortfilmfestivalen den 11. juni...

Rødt Eple
Kortfilm-manuskript av Martin Asphaug etter en historie av Jan Lööf.
Regi: Einar Egeland. Produksjon: Point of View.

Kampenposten møtte Andreas

Og Andreas var en likandes gutt uten stjernenykker – han hadde faktisk ingen planer om å bli skuespiller i det hele tatt. Men hva skal du bli da, spurte vi. Brannmann? Nei, svarte Andreas, kanskje blir jeg gartner. Ja, han *var* en jordnær type, det inntrykket fikk vi med én gang.

Andreas har ikke bodd på Kampen i hele sitt liv, men det er heller ikke mye om å gjøre. Familien flyttet hit fra Trondheim da han var tre år gammel. Og her bor han bak et høyt rosa stakittgjerde nederst i Ullensakergata med utsikt til kunstgressbanen på Jordal, hvor han og kameratene spiller fotball så lenge det er snøfritt.

Rollen som Tor i Rødt Eple fikk han i konkurranse med 10 andre gutter, etter å ha prøvefilmet på skolen. Tilsvarende skjedde med jentene, der en mindre rolle ble tildelt en annen i klassen hans, Cecilie Haugen. Og resten av klassen var statister.

Hovedsakelig skulle Andreas spille forskrekket gutt. Og vi skjønner ham godt når han sier det var litt slitsomt å spille forskrekket lenge av gangen. Og tenk deg hva en stakkar må igjennom: I filmen heter det seg at Tor får en ørefik, men under opptakene måtte det gjøres omigjen minst 10 ganger før det satt som det skulle. Ikke rart øret var litt mørbanka.

I en annen sekvens blir han nesten overkjørt, og det er heller ikke uten dramatikk. Andreas forteller at han var skikkelig redd, og det hadde vel hvem som helst vært om de skulle stå stille å se en bil i full fart bråbremse foran seg...

Alt i alt synes Andreas at det hadde vært moro. Mye å lære – blant annet et og annet filmtricks. For eksempel hvordan et eple faller ut av et vindu i Normannsgata 47 og lander utenfor nummer 41. Og han lurte også på hvordan filmklipperne fikser sammen-

hengen mellom sola utenfor Normannsgata 41 og at det regnet rett rundt hjørnet hos frukthandleren.

Ellers kan vi jo nevne at han har jobbet sammen med ekte skuespillere: Espen Skjønberg som revisoren,

Turid Balke som gammel dame og Marianne Krogh som lærerinne.

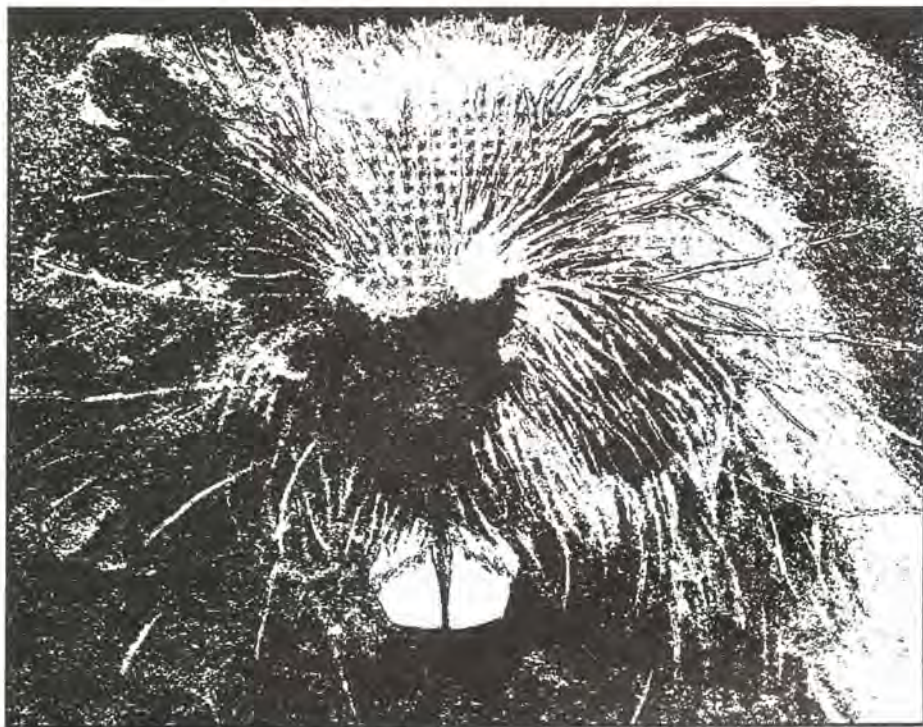
Og her sier vi morna til Andreas. Etter det tidlige vårværet å dømme ser vi ham nok snart blant fotballkamera-tene...

Siri Bryn

Andreas Wadum når han ikke spiller film

BEVER'N BITER FRA SEG

VI MØTTE den nye ungdomsministeren, Grete Berget, på en pressekonferanse når utstillingen UNG'92 ble åpnet. (Barne- og Ungdomsombudet, av andre kalt vaktmesteren, var også der. Og vi kan melde: **Nu skal alt bli meget bedre.** Men bortsett fra det, kom det ikke noe konkret fra Gretes munn.

Jo, hvis vi er villige til å lete med lupe etter nyheter, kan vi bringe en god nyhet videre: Grete vil oppmuntre kommunene til å gjøre som **hun** vil og premiere de som gjør det riktige. Ved at Staten støtter bygging og drift av barnehager, blir det flere barnehageplasser i Norge, brukte hun som eksempel. Ja, nettopp, sier vi!

ER DET IKKE det vi bestandig har sagt: **Vi trenger ingen "Lov om oppvekstmiljø" hvis bare Staten og kommunene bevilger penger.** Vi ønsker oss nettopp en slik ordning med statsstøtte til klubb som barnehagene har hatt så lenge vi kan huske. Driver du barnehage så får du automatisk statsstøtte. Hurrarra, Grete. Vi venter i spenning. Barneombudet som nå også er blitt Ungdomsombud, har sluttet å vente i spenning. Nå trenger vi **konkrete** tiltak for ungdom mellom 13 og 18, sa han.

AKK JA, sann: Det er nok riktig som "vaktmestern" forsto Grete (på) Berget. Det er utbygging av barnehager hun lovt å støtte. Det er nok fremdeles slik at "alle vil ha unger - ingen vil ha ungdom". I denne sammenhengen er nok ungdommens klubber, ungdomshus, fritids- og aktivitetssenter fremdeles et **stebarn**.

BEVER'N alias Knut Bøhler

Essay for en engere krets

(Inntrykk fra en jubileumsfest)

Jan Erik D. Hansen

Det har vel knapt gått noen av Kampens beboere hus forbi at den allestedsnærværende CC har rukket å oppnå den anstendige alder av sytti.

Det måtte jo selvsagt markeres, og som den aktive og engasjerte Kampianer han er, inviterte han sine venner fra "Kampen-familien". Undertegnede hadde gleden av å være en av de omlag hundre feststemte, og da jeg i lengre tid hadde lovet redaktøren av dette nyttige organ at jeg skulle feste noen linjer til papiret, fant jeg dette å være en passende anledning til både å hylde hedersmannen, den gamle major, og samtidig gi uttrykk for inntrykk som festet seg i løpet av kvelden fredag den trettende mars.

Disse impresjoner er selvsagt sett fra mitt ståsted, og jeg kan jo bare beklage at jeg ikke har observert alt der må ha skjedd i løpet av en slik begivenhetsrik dag (og natt). Hva festen angikk var det festkomitéen, bestående av "galleriejer" Joronn Dahl og "guttungen" Hassa Horn, som hadde planlagt det hele, og CC selv visste på forhånd svært lite om hva som skulle skje, og hvem som egentlig dukket opp.

For "bursdagsbarnet" startet det hele med et vorspiel i regi av venner i KBC, hvilket står for Kampen Bocceia Club, og hvor han forøvrig er en av de mest aktive medlemmer. Ti stykker, inkludert KBCs president Peer Lorentz Dahl og nestoren Leif Ryve, hadde samlet seg hos den sjarmerende og gestfrie Karin Jarnfeldt, for å utbringe en skål for Jubilanten. Dette skjedde. Burgunderen var anstendig, menneskene likeså, og det hele blev forevige.

Derefter bar det opp til bydelshuset, hvor man blev ønsket velkommen av festkomitéen, og man fikk en velkomstdrink (eller fire).

Og så var det mat, mat og atter mat.

Gruppebilde med damer

Et gedigent koldtbord med fisk og skalldyr ventet i festsalen, og jeg tror knapt noen var misfornøyd med det. Etter noen tid blev de som spiser "normalt" ferdige, undertegnede ikke inkludert, og på programmet stod en sang skrevet av Øystein Sjaastad. Den gikk på melodien til slavekoret fra Verdis Nebukadnesar, bar navnet "Opp slaver til frihet frem!", og blev storartet fremført av Lulle, Ninja, Marit, Geir og Øystein. Vigdis akkompagnerte på klavér. Det bare måtte bli «da capo», og denne gangen sang hele forsamlingen. CC blev rørt. Takk, Øystein, sangen var stor!

Jubilanten hadde gitt beskjed om at han ikke ønsket hverken taler eller gaver. Dette blev selvsagt ignorert, og øverst på talelisten stod - såvidt jeg kan bringe i erindring - Leif Ryve. Han holdt en vittig og slagferdig tale, og overrakte en gave fra KBC. Gaven var selvsagt tre stk. bocchia-kuler. Proffe. Direkte importert fra Frankrike.

Marit Lauten gav en egenkomponert sang, som hun fremførte på en mesterlig måte. Hassa Horn sa noen ord. Alf Bastiansen holdt en tale om opprindelige og innflyttede Kampen-folk, og undertegnede gledet seg da over at han, i motsetning til taleren, er en av de innfødte.

Sidsel Mørck hadde diktet et meget godt og fornøydlig dikt. Greta Gulbrandsen holdt en tale om CC og

Historielaget, og Arne Kristiansen talte på vegne av sin sønn, som forhindret fra å komme, lot sin far overrekke en gave. Hans sønn, Ulrik, som er en av CCs yngre venner, hadde selv laget en gave, som etter min mening var den "største". Det var en liten blå fugl med rødt nebb og store altoverskuende øyne. Ja, den hadde til alt overmål tre vinger. Bra symbolikk. Takk, Ulrik!

Festen gikk sin gang, det blev dans og mere til. Nu skal det ikke legges skjul

på at jeg observerte både det ene og det andre i løpet av aftenen på huset, men det ser jeg ingen hensikt i å omtale her. La meg bare nevne at den eldste var 84, den yngste var gammel nok, og til tross for aldersforskjell, og andre forskjeller, fikk jeg inntrykk av at de langt fleste syntes Jubilumsfesten var vellykket. Da klokken hadde passert fire begynte Hassa å bli utålmodig, og man fant tiden moden for et nachspiel. En hyggelig og imøtekommende herre ved navn Thor Carlson, forøvrig oppnevnt til generalsekretær i KBC, inviterte til "åpent hus" i sin smakfulle, men ikke spesielt romslige leilighet. Mange kom! Men en av "ballets dronninger" takket nei til å bli med, hun hadde nemlig vært på nachspiel tidligere i livet, og hadde åpenbart fått nok av det. Vel - i dag kan hun angre, hun vet selv hvorfor. Man bør ikke takke nei til et nachspiel på Kampen!

Uansett, jubilanten blev med, og minst et dusin andre. Nachspielet forløp vel. Hverken vinen eller menneskene var like anstendige som på vorspielet, men verten syndet i hvert fall ikke! Det blev spilt gitar og sunget, ja t.o.m. en munnharpe kom frem utpå morgenvikten. Undertegnede var selvsagt med til det sluttet, og var endog i stand til å observere at klokken var "mange".

Jeg ser i sannhet frem til 75-års feiringen.

Takk, Christian!

Essayist i eng krets

Kan vi by på en gratis CD?

jef

Nei vel, ikke det. Latterlig få av våre lesere er interessert i en gratis CD med noe av det beste som blir utgitt av norsk musikk. Forrige nummers "premie", en gratis CD av Lynni Treekrem's "Ut i vind", var det visst få som fikk med seg. At folk heller vil betale 149,- i butikken får jo bli deres sak. Ihvertfall blir det desto lettere for de som sender inn!

Vi befinner oss fortsatt i Normannsgata, vi, og har denne gang CDen av Jon Balkes siste utgivelse, "Nonsentration", å gi bort. Denne plata er skamrost av såvel norske som utenlandske kritikere, og Kampenposten slutter seg til. Jon Balke har vært med i mange år, og er en av etterhvert mange norske musikere som høster laurbær i utlandet, men forblir "smale" her hjemme. Etter samarbeid med bl.a. Radka Toneff og Masqualero, er

dette den første utgivelsen hvor han selv holder alle tømmer, fra komposisjoner til produksjon. Medmusikanter er stjernelaget OSLO 13, som innbefatter fantomer som Nils Petter Molvær, Torbjørn Sunde, Morten Halle og Per Jørgensen.

Om det er jazz? Joosooo, det er vel det. Men dette lukter av frisk luft og fersk svette, fullmåne og "öppna landskap" - til beroligelse for de som har hengt seg opp i Frank Zappas definisjon av jazz: It isn't dead - it just smells funny.

Du får kjøpt den i alle platebutikker. Gir du lyd til Kampenposten kan den bli din gratis. Som Wenche Myhre pleide å si: Prøv en da vel!

Redaksjonens navn, tlf. adresse finner du på side 2. Dessuten har vi altså nå en postkasse utenfor Bydelshuset. Lykke til.

- Jag är

NRK har strenge regler for å verne sine yngste medarbeidere mot uheldig og/eller overdreven mediaomtale. Så får det heller stå sin prøve at enkelte voksne kringkastingsfolk i større grad burde beskyttes mot seg selv.

Da det kom oss for øre at "Midt i smørøyet" skulle gjøre opptak på Kampen skole, måtte således Kampenposten sannsynliggjøre at vi ikke var noe sensasjonshungrig rennesteinsorgan. Med vår beste telefonstemme forklarte vi at vi var et tradisjonsrikt (15 år i år!), idealistisk lokalorgan, produsert av gratisarbeidende stab på kvelds- og nattertid. Opplaget vårt er også

Kampenelever i samtale med produsenten Foto: Per Anders Rosenkvist

inte sjuk...

begrenset, så NRK gjorde et unntak og lot oss være til stede under opptakene.

Anledningen var et temaprogram om Sverige og svensker, som går på lufta en 11. april. Smørøyeredaksjonen har vært i Sverige og intervjuet svenske barn og ungdommer om hva de vet om Norge og nordmenn, og nå skulle norsk ungdom uttale seg om Sverige.

Til det valgte de Kampen skole, hvor 10 stykker fra 7a og 7b skulle dokumentere sin viten om vårt

naboland. Ingenting var blitt dem fortalt på forhånd, så det var en spent og litt opprømt gjeng som ventet i regn og sur vind i skolegården mens "lett-teamet" fra NRK rigget seg til. Lett-teamene er mobile ett-kamera team som utelukkende gjør utendørsopptak. To lydmenn, fotograf, producer og script hadde åpenbart gjort dette før, og etablerte kjapt en dialog med de unge aktører, som en og en fikk uttale seg om "det gåtfulla folket" i øst. Noen hadde problemer med å holde seg

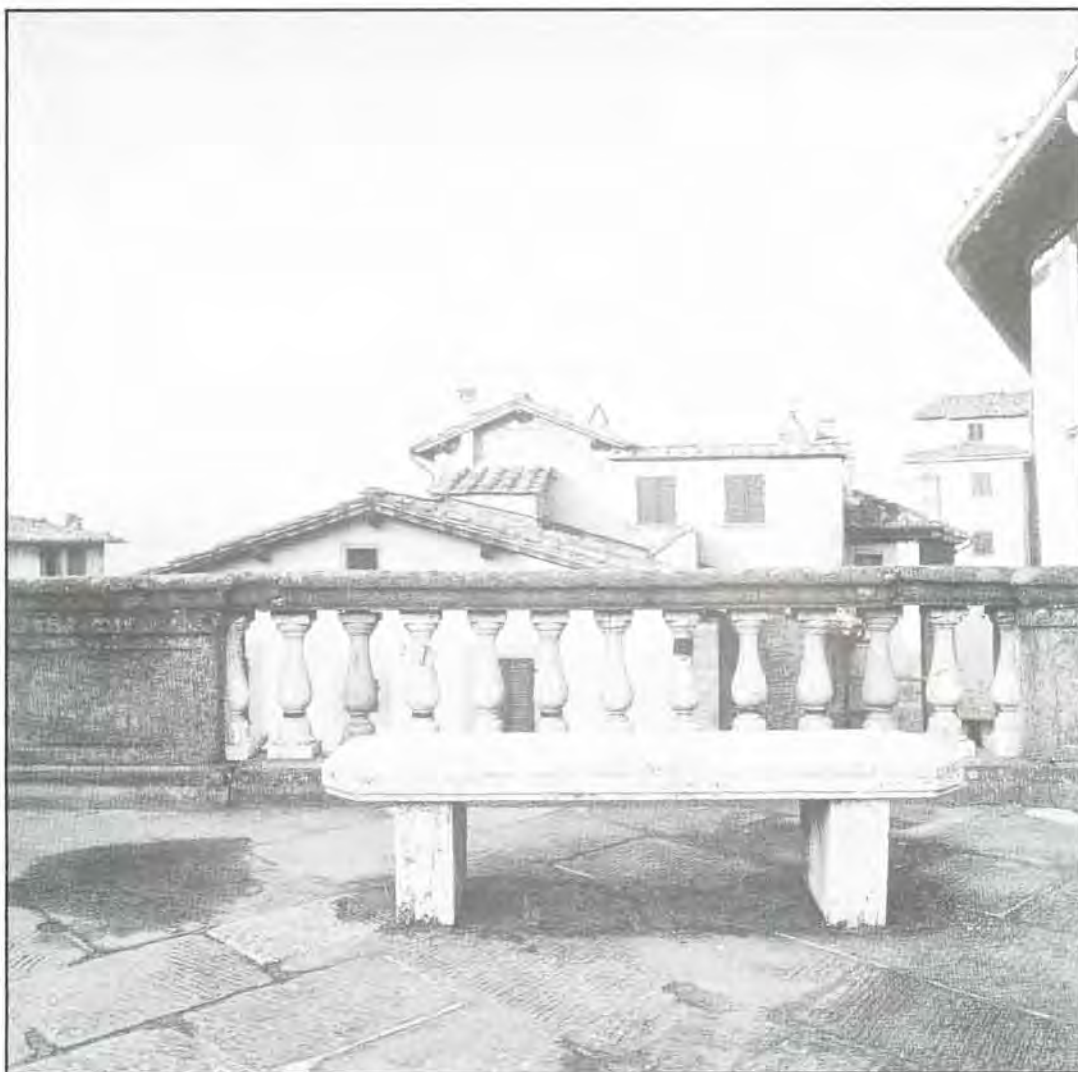
alvorlig, andre var nesten for flinke til akkurat det.

Vi skal ikke her røpe hvilke gullkorn som falt, det får vi trolig høre den 11. april, men det ble i hvert fall tatt til orde for at vi aldri skulle gitt fra oss Jämtland og Härjedalen...

Og da alle var vel i gjennom prøvelsen, insisterte de på å få synge en sang til slutt. Et Volvo Sonett byggesett til de som gjetter hvilken.

.jef

- jag är bara svensk...

Fra Kampen til Toscana - og tilbage med den store kærlighed i hjertet

Man må jo regne med, at resultatet bliver godt når fire dygtige fagfolk: To arkitekter, en journalist og en fotograf rejser igennem en elsket egn på kryds og tværs og samtidig bruger al deres kunst og indsigt for at også vi andre skal elske den. Det er så sandelig også tilfældet når det gælder Toscana - evig din av Anne Lise Flavik, Hassa Horn, Mona Jacobsen og Svein Jacobsen.

Fire "hvite italienere" feirer utgivelsen av sin kjærlighetserklæring til Toscana

Det er en meget smuk og instruktiv bog med pragtfulde fotografier af landskaber, byer og mennesker, fine og oversigtlige korttegninger og et væld af nyttige oplysninger om rejsemåder, veje, overnattingsmuligheder og kulinariske oplevelser (og hvilke!), sådan som en rejsebog, som skal kunne bruges, må indeholde.

Men når det er blevet meget mere end en almindelig rejseguide, er det på grund af den helhedsoplevelse af Toscana, som bogen formidler. Rejsen starter i marmorbruddene i Carrara, hvor så mange norske billedhuggere - og først iblandt dem Kampens "egen" Knut Steen - har fundet et hjem for deres skaben. Det giver et fast og

konkret udgangspunkt for også at vise hverdagslivet bag den facade, som den almindelige, traditionelle turist ser. Man føler en sammenhæng mellem kunsten, håndværket, naturen, maden og kulturen; mellem byggeskik og livsform. Det bliver en rejse i levet liv, bl.a. takket være de mange menneskeportrætter i billeder og ord. Samtidig konfronteres læseren med den stærkt familiebundne italienske livsstil, som stadig er dominerende i bogens verden af landdistrikter og mindre byer; og man oplever, hvad den rummer af glæder, problemer og drømme om fornyelse.

Toscanabogen viser os en lille krog af det jeg oplever som fremtidens Europa - med eller

uden EF og serbokroatisk nationalisme - regionernes Europa, hvor hver enkelt egn bliver stadig mere opmærksom på sit særpreg. Den indvarsler også en ny, "grønnere" og mere kærligt detaljeret turisme end de massetransporter til velkendte centre vi er vant til. På italiensk hedder den *agriturisme*, på dansk "bondegårdsferie" og også i Norge vil den kunne redde noget af landbruget og den dyrkede jord; for netop det var oprindelsen. Indirekte virker bogen som en opfordring til at forsøge denne rejsemåde. Om ikke andet så kan man gøre det ved at følge med på 120 dejlige sider.

Lone Klem

KAMPENPOSTENS BARNE- OG UNGDOMSSIDER

Redaksjon: Tuva Løkse og Gro Syversen

ALLE BARNA VITSER:

Alle barna lekte indianer og cowboy,
unntatt Merete,
det var henne de skalperte.

Alle barna regnet feil,
unntatt Julie,
hun klarte det umulige.

Alle guttene gikk med skinnjakke,
unntatt Ole,
han gikk med kjole.

Alle barna kom hjem fra jungelen,
unntatt Kamilla,
hun ble tatt av en gorilla.

Morten: Midt i Smørøyet

På Kampen skole gjorde jeg i slutten av mars et intervju med Morten A. Rosenkvist, som er med i "Midt i smørøyet" som skuespiller, og som kormedlem i "Lærerlaget". Det siste programmet med denne gjengen sendes til påske.

Det første jeg spurte ham om, var hvordan han kom seg inn. Morten svarte at han hadde prøvd å komme inn en gang før også, men den gangen kom han bare til 1. prøve. Men først hadde han altså sendt inn et brev, som førte til at han ble kalt inn til en samtale. De snakket med ham om litt av hvert, og ba ham synge en sang.

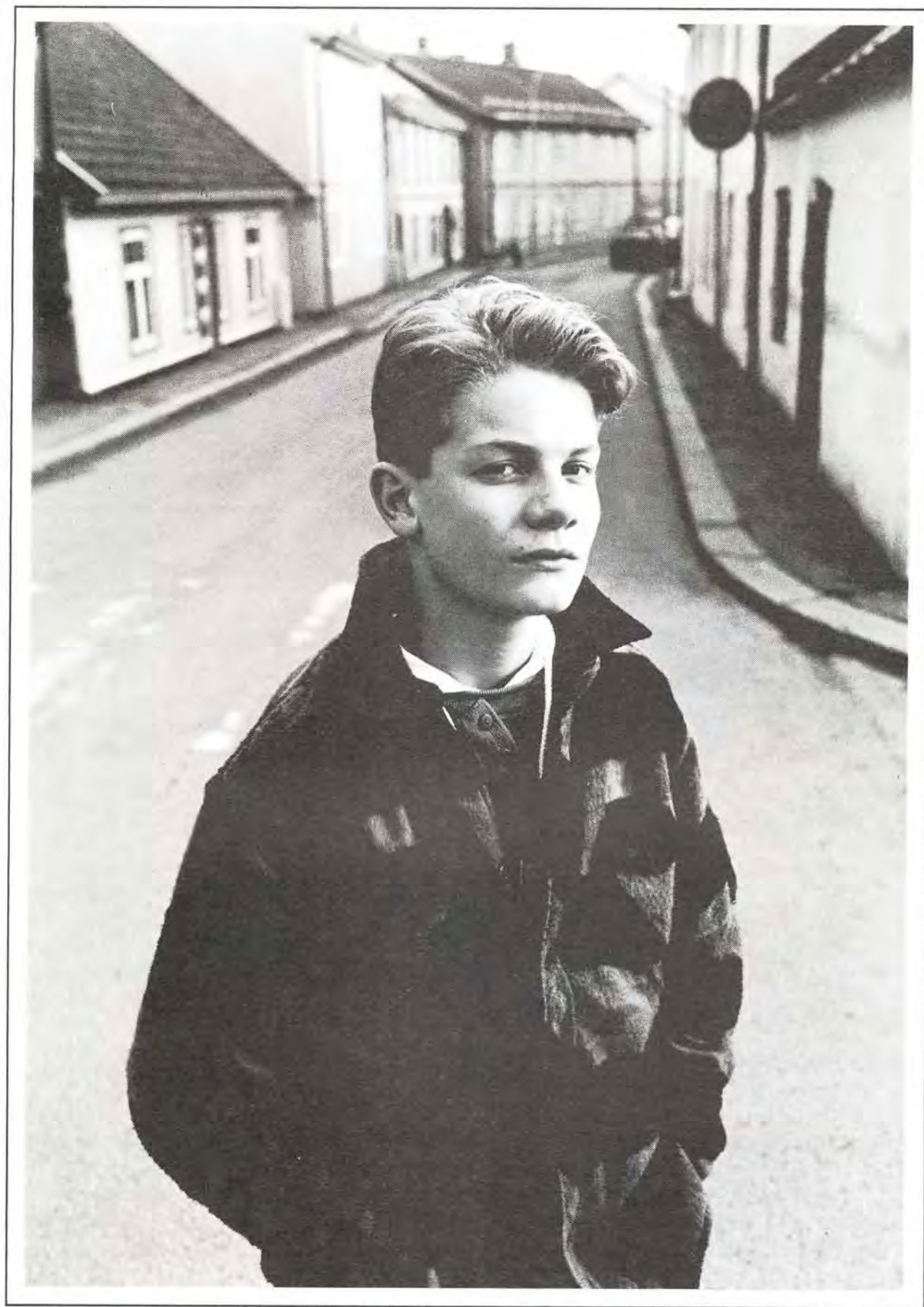
Og det gjorde han visst bra, for han ble plukket ut til 2. prøve. Der skulle han "stå" foran kamera. På den tredje prøven fikk han en viss tid til å komme med ideer som han og noen til skulle sette sammen til et program.

Jobbinga foregår sann at de får en plan som det star nar de skal møte i NRK, og så får han tildelt forskjellige roller. Sangene til "Lærerlaget" er det ikke ungene som finner på.

Opprinnelig ville Morten være programleder, men da han så hvor mye arbeid det var, var han glad for at han ble skuespiller. Da kunne han være mer fri (improvisasjon), og det var morsommere.

Jeg spurte til slutt om han plutselig fikk flere venner og mer oppmerksomhet etter at han ble med. Morten svarte at det var mest småunger og voksne som så etter ham. Men han hadde fått spørsmål om autografer, og kommentarer som "Jeg så deg på TV" osv. Morten har det greit, han!

Gro

Ta gjerne kontakt med oss hvis dere har noe på hjertet! Tuva: Hurdalsgata 7, tlf. 196809 Gro: Kampengata 11, tlf. 192740

DEN GAMLE DAMEN

Mandag morgen våknet fru Evensen med vondt i ryggen og i benet. Hun var plaget med sånt, fru Evensen. Hun tuslet ut på kjøkkenet, og satte seg på en pinnestol. "Uff, nå drypper det fra taket igjen", mumlet hun, og satte en balje under hullet i taket. Hele den dagen gikk som alle andre dager: Hun satt helt alene i leiligheten sin og sturet, så ut av vinduet, og hørte på værmeldingen. Som om det hadde noen betydning for fru Evensen. Hun var aldri ute, og vinduene var grå og skitne. Den hjemmehjelpen har helt sluttet å komme. Hun skulle vasket og handlet for henne hver torsdag. Nå var det ingen som tok seg av gamle fru Evensen lenger. Hun var overlatt til seg selv, alderdommen, og tilfeldighetene. Neste dag hadde hun bursdag. Hun fylte 78 år, og ble deprimert bare ved tanken! Hun.....?! Elvira....!

Unge Elvira som hadde vært ballerina på et stort teater i Russland.....- da hun var 18! Nå var hun 60 år eldre, og hadde vondt overalt.

Men hun husket alt som det skulle vært igår!

Også den dagen gikk på samme måte som gårsdagen, og alle andre dager. Før i tiden, da Einar levde, fikk hun alltid en stor bukett med roser, liljer, og nelliker. De hadde hatt en fin middag med dessert, og hele dagen hadde gått med til å ha det hyggelig. Hun husket det så tydelig, så tydelig. Den kvelden gråt hun en skvett. Tenk, så var det allikevel ingen som brydde seg om henne lenger. Ikke engang barna og barnebarna hadde latt høre fra seg. De bodde i Fredrikstad, og kostet ikke engang på seg å sende et brev. Et eneste lite brev ville gjort fru Evensen glad i flere uker. Det å vite at noen bryr seg om en, det er den største gleden et gammelt menneske kan ha.

En morgen våknet ikke Elvira Evensen. Hun lå der hvit, kald og stille. Hvor lenge skal hun ligge der før noen finner henne?

Tuva

**Middager
Selskaper
Arrangementer
av andre slag -
eller kanskje bare
en kopp kaffe?**

**Ta en tur innom
eller ring:**

Tlf: 19 04 92

Adresse:
Kampen Bydelshus, Bøgt. 21

Tro ikke frosten
som senker en fred,
av sne, i ditt hår.
Alltid er det på jorden et sted,
tidlig vår.

Tro ikke mørket,
nar lyset gar ned,
i skumringens fang.
Alltid er det på jorden et sted,
soloppgang.

André Bjerke

Knokkelfantasi

Jungmann stupte fra akterdekk,
sjøene vasket - og så var han vekk.

Bølgene tok ham- og skipet fór,
og havet slukte et kjølvannsspor.

Nå driver jungmann i måneskinn,
nå blekner hans knokler i solgangsvind.

Og snart er det bare knokler å se.
Jungmann er vakker og hvit som sne.

Han pusses så blank av hvirvler og tang,
og synger sin ensomme knokkelsang.

Han kysses av tusen fiskemunner,
og kjøles av havets fiskehunner.

Og stanser en dag sitt ranke skelett,
syd for Kap Horn- og synker trett.

Så synker hans knokler fra havets sol
til sjømimoser og havfiol.

Og duver under manetens lamper,
i dragsuget fra en atlanterhavsdamper

Gunnar Hernæs

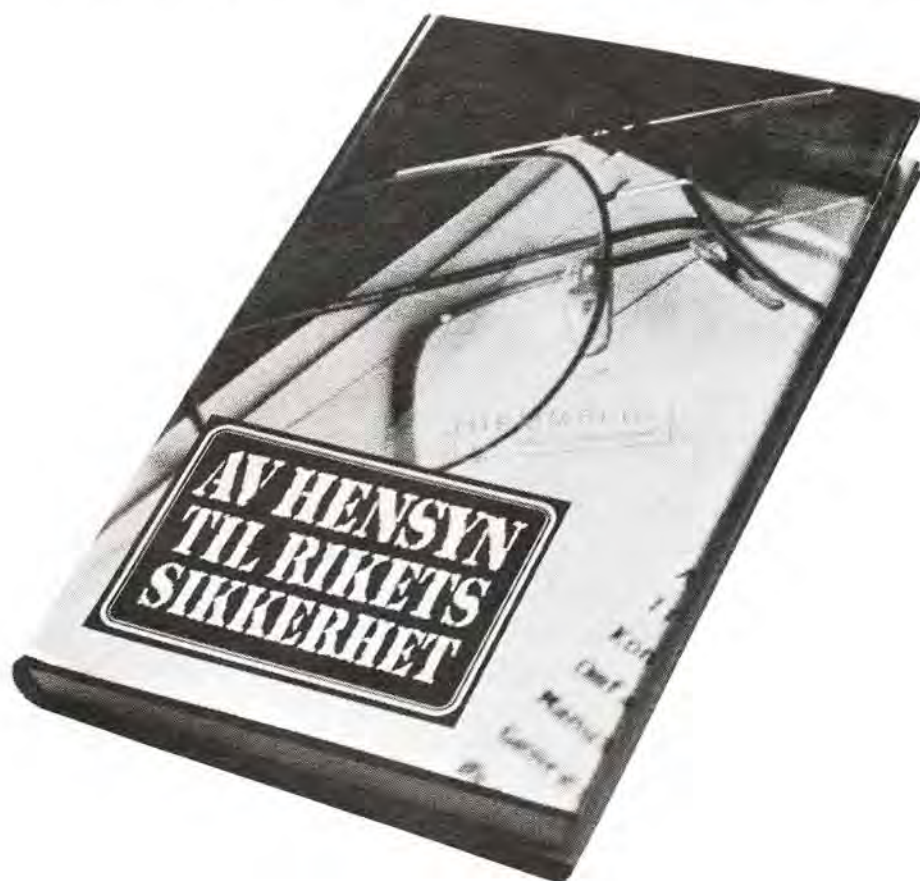
CAPPELEN

gratulerer CC!

UTGITTE BØKER:

DE SOM HEISTE FLAGGET 1986 **UTSOLGT**
ADVOKATEN - ET PORTRETT AV ALF NORDHUS 1987 **UTSOLGT**
DEN ANDRE SIDEN 1988 **UTSOLGT**
VÅR HEMMELIGE BEREDSKAP 1988 **UTSOLGT**
FRIHET FOR UKRAINA. HISTORIEN OM MYKOLA RADEIKO 1992 **KOMMER I MAI**

AV HENSYN TIL RIKETS SIKKERHET 1990 **I SALG**

ETTER ET LANGT LIV I TJENESTE FOR «DET HEMMELIGE NORGE» – BÅDE OFFISIELT OG UOFFISIELT – LEGGER CC VESENTLIGE BRIKKER TIL BILDET AV HVA SOM HAR FOREGÅTT BAK KULISSENE PÅ YOUNGSTORGET, I E-TJENESTEN OG OVERVÅKINGEN.

MED OPPSIKTSVEKKENDE ÅPENHET DRØFTER HAN BEGREPET HEMMELIGHOLD I OFFENTLIG OG HALVOFFENTLIG REGI, OG FORETAR EN NØDVENDIG UTLUFTING PÅ FELTER SOM HAR VÆRT LUKKET OMRÅDE FOR OFFENTLIGHETEN.

Historielaget inviterte til interessant foredrag

Det hadde lykket Historielaget å få lektor Ivar Magnus Ravnum som foredragsholder. Ravnum er formodentlig den nordmann som har størst innsikt når det gjelder det tidligere Moskva-imperiums historie, geografiske og etniske forhold. Han kalte sitt kåseri "Fra Sovjetunionen til Samveldet av uavhengige stater".

Fordi han talte for en forsamling av historisk interesserte la han vekt på moskovitt-rikets utvikling gjennom århundrer. Og dette med utgangspunkt i postulatet: – Russland har aldri vært et land.

Men historikeren førte tilhørerne frem til dagen i dag, til motsetningene mellom Ukraina og

Jeltsins Russland, til våpenkaoset, den grenseløse fattigdom, eksplosjonsfarene. Han berettet om Irans og Tyrkias kappløp for å vinne de mange millioner muslimers gunst. Han fortalte om Helmut Kohl og Volga-tyskerne, om Japans interesse for Sibir og "sibireernes" interesse for Japan.

Ivar Magnus Ravnum gav dimensjoner. De halvt hundre mennesker som satt benket i Bydelshusets festsal var fjetret. Det var bare lektorens stemme som fylte salen. Sjelden har en forsamling vært mer lyttende. Historielagets arkivar Thor Carlson sa etterpå: – Etterhvert som Ravnum snakket forsto jeg hvor lite jeg vet.

Det var en stor aften. Og denne Ravnum, Han syklet fra Oslo Vest til Kampen for å spare Historielaget for utgifter. Som honorar for å øse av sin viten fikk han en flaske rødvin. Den var neppe kostbar, siden Historielagets særdeles økonomiske kasserer, Søs Sørum stod for innkjøpet.

Vi snakket om Ivar Magnus Ravnum på Kampen. Han var en opplevelse.

Kampenpostens utsendte medarbeider.

Dette bildet fra Hagegata viser at John Dabbling var en observant fotograf som kunne fange øyeblikkets mange små dramaer.

En mester i dobbelt forstand

Vi på Kampen og mange med oss bør være fotografmester John Dahling dypt takknemlig. Han har utført en bragd.

I fjorten år, fra 1964 til 1978 vandret han, så ofte han hadde tid, omkring på såvel nedre som øvre Kampen med sine kamerer og fotograferte. Han ville forevige, som man sier, miljøer og bygninger han visste ville forsvinne. Han tok kaskader av bilder.

John Dahlings samling er av betydelig lokalhistorisk verdi. Han har mange bilder, tusener i arkivet og flere hundre i store album. Hvis det hadde eksistert en Kampen-

orden, burde Dahling fått den, med stjerne og ekeløv.

Under Kjempedagene 21-24 mai i år, vil hans datter arrangere en fotoutstilling i sitt Atelier Vigdis i Norderhovgaten 11. Dit bør gamle Kampianere, så vel som nyinnflyttede finne veien, for å se Kampen slik den en gang var.

c.c.

John Dabbling (65), opprinnelig fra Levanger, drev fra 1963 til 1987 fotoforretning på nedre Kampen (Tøyensenteret), mens han bodde på Lillestrøm. I dag holder han til buse på Fetsund, men aller helst søker han sitt sommerbus på Hvaler.

Dette evige kulturmaset...

Det er sikkert flere enn under tegnede som har fått et noe "framandgjort" forhold til begrepet kultur. Det er liksom blitt så mye av det. Kultur er travhester, det er OL på Lillehammer, det er Ny Musikk, det er hard rock, opera... og den eneste fornemelsen mange sitter igjen med, er en ubehagelig følelse av at "det er dette skattepengene mine går til - og ingen har spurt meg hva jeg mener!"

Er "kultur" i ferd med å bli et ikke-ord, på linje med rasisme og solidaritet? Begreper som blir herjet og herset med, brukt og misbrukt i de mest søkte sammenhenger og tatt til inntekt for Ase-Kleveland-vet-hva?

I hvert fall var det ikke det helt store oppmøtet på Bydelshuset fredag 28/2. Det burde det ha

vært. Da ble det invitert til Internasjonal Kulturfest i regi av RAWA (Renaissance Artists & Writers Association). RAWA er en internasjonal organisasjon som samler kunstnere fra alle verdenshjørner med det for øye å gi mennesker litt ekstra på tanken, formidle impulser og inntrykk fra andre kulturer. Så plakaten lokket med kunstnere fra Afrika, USA, Brasil India og Pakistan, og vi fant ut at det måtte være verdt en tur.

MAUR I BUKSA

Misforstå oss rett: Det var ikke så veldig "interessant". Derimot var det en veldig trivelig kveld med stort musikalsk utbytte. Vi sier det slik fordi atmosfæren i Storsalen nettopp ikke inviterte til å sitte som en "interessert" observatør på behørig kulturliberal avstand. Her

må ha vært gjester fra 6 mnd. til 80 år, og uformelt blir det ihvertfall av tidvise spedbarnsskrik og tre-åringer med maur i buksa og finstasen på.

MYE MUSIKK FOR PENGA

Fra et program som varte over tre timer (og det for kr. 50,-!), og som vi derfor av tidsnød mistet slutten av, er det vanskelig å trekke fram favoritter. Men nevnes må AW Bechaye fra Mauretania og hans sologitar og sang. Bent fram nydelig var det, og enda en gang grep vi oss i å tenke blues ved møtet med denne varianten afrikansk musikk. En lytt til Robert Johnson eller gamle Mississippi John Hurt vil forklare hva jeg mener. Det var dette med røtter, da...

Kossa Diomande fra Elfenbenskysten hadde en heidundrende trommeoppvisning som fikk selv tablaekspertene fra Pakistan og India til å nikke anerkjennende. Warren Carlstrom fra USA spilte keltisk harpe, og ble på et nummer fulgt av tysk/tyrkiske Simone på vokal.

MUNKER FRA JAMAICA

Pakistan Music Society, som åpnet ballet etter en introduksjon av en turbankledt munk fra Jamaica (ja da, de var der alle sammen) bød på både qwwali og "light music" for tabla, harmonium og sang. PMS består av bl.a. to brødre, og ble akkompagnert av "4 smågutter som skal klappe". Og det gjorde de, konsentrert og ryttemisk, i ly av voksne rygger iført turkis, sort og gull- og sølvbroderier. Tid til fnising og

KAMPEN GYM

Stud./elev:

1600,-

1250,-

12 mnd.

6 mnd.

3 mnd.

Ordinær:

1995,-

1500,-

1100,-

eller tren i 1 år og betal 200,- pr. mnd.

SOLARIUM:

Wolff Perfect m/ansiktssol og Life Sun 10 ganger kr. 350,-, enkelttimer kr 45,-. Badstuer - Solarium - Utstyrsshop - Cafe - Sportesse utstyr - Biljard - Spectra tredemølle - Life Step - Erfarne instruktører. Firmatilbud! **Fra 1. august: AEROBIC!**

Åpn. tider: Ma.fre: 14 - 22, lø-sø: 15 - 18

Hedmarksgata13, tlf. 02) 19 48 44

Pakistan Music Society, med skøyeraktige små hjelpere

skøyerstreker med sidemannen fant de allikevel.

Mest imponert ble vi kanskje av en meget ung indisk pike som framførte en raga på fiolin, ledsaget av tabla og harmonium. Men denne jenta var engasjert til å delta i siste liten, og vi beklager at vi ikke klarte å få tak i hennes navn. Hvem du nå enn er, vi hører deg veldig gjerne igjen, og det så det ut som flere profesjonelle musikere i salen også hadde lyst til.

Og det var rytmer fra Brasil, det var indisk sang og poesi, Yamsed Mashoor fra Pakistan leste dikt og fortalte kort om de tradisjoner som la bak, med impulser fra Arabia, Iran, Asia. Lars Saabye Christensen er en av flere norske forfattere som har fordypet seg i og oversatt dikt fra denne skattkista. Så hvis det er bra nok for Lars Saabye Christensen, så er det kanskje også bra nok for alle de som leste "Beatles", "Bly" og "Herman"?

Alle artistene spilte gratis, i tråd med arrangørenes idealisme. RAWAs norske representanter skulle selvfølgelig ønsket flere gjester enn de drøyt 60 som var til stede, et slikt initiativ bør ihvertfall ikke føre til tap for ildsjelene.

Lettskremte er de dog ikke, for det arbeides allerede nå med et nytt, og atskillig større, internasjonalt arrangement, planlagt til "Slurpen" i Lakkegata den 16. mai.

Flesteparten av de opptredende i Bydelshuset denne kvelden er fastboende i Norge, mange av dem også oppvokst her. De har garantert noe å by på til gjengjeld den dagen vi inviterer dem til en jazzkveld, en leikarring eller en kirkekoncert. "Have fun" skulle vi til å si, med håp om å virke internasjonale. Men verdens mest utbredte språk er da vitterlig kinesisk? Takk for en fin kveld.

jef

Gavebok for
Kampianere og
Italia-elskere!

TOSCANA
-evig din

*Hassa Horn, Anne Lise
Flavik, Mona Jacobsen
og Svein Jacobsen*

**GRØNDAHL
DREYER**

**HUSK POSTKASSA VÅR
VED BYDELSHUSET!**

Vårutstillingene i Gæ

Trolske og mystiske bilder i Galleri Kampen. Haakon Engelsens malerier og akvareller kan sees i Galleri Kampen fram til påske

– Å gå ut i naturen og oppleve stemninger, det er terapi. Maleren Haakon Engelsen ser bestemt på Kampenpostens medarbeider, og understreker at han ikke maler naturalistisk.

– Jeg maler ikke det jeg ser, men det jeg så, sier han og gjør Edvard Munchs ord til sine.
– Jeg lar inntrykkene modne over tid før jeg maler.

Galleri Kampen viser Engelsens malerier og akvareller fram til påske (12. april er siste dag).

Haakon Engelsen er født i Åsgårdstrand, men bor nå i Nes. Hver sommer tilbringer han noen uker i Svolvær i Lofoten. Bildene på utstillingen henter sine motiver både fra hjembyen og sommerstedet. Håkon Engelsens bilder er trolske og mystiske i farger og uttrykk.

– Jeg er inspirert av Kittelsen og eventyrene, innrømmer han, og legger til at han syns drøm og mystikk er viktig i vår tid. Engelsen forenkler motivene og bruker dem for å uttrykke sinnsbilder og symbolikk. Fargeklang, linjer og helhet er viktig for å uttrykke det han ønsker.

Fargen skal ikke bare være vakker, men den skal virke psykologisk og understøtte budskapet i bildet, sier Engelsen.

Både maleriene og akvarellene er varierte i farger og uttrykk. Haakon Engelsen er utdannet ved Statens Kunstakademi under professor Reidar Aulie. Han har hatt mange separatutstillinger, blant annet i Kunstnerforbundet og Oslo Kunstforening. Bildene hans har også vært å se i Stuttgart, København, Paris og Osaka i

Japan. Engelsen er innkjøpt av blant annet Norsk Kulturråd og Riksgalleriet, og han har fått en rekke utmerkelser i inn- og utland.

BILDER FRA PROVENCE

Randi Næss Skavlan er neste og siste utstiller før sommeren. Hun kommer til Kampen med 50 akvareller og 12 malerier med motiver hovedsakelig fra Provence i Sør-Frankrike. Utstillingen åpner onsdag 29. april og varer til 24. mai.

Skavlan har hatt utstilling i Galleri Kampen før, i 1986. Hun fikk Statens reisestipend i 1984, og det ble benyttet til opphold i Provence.

– Jeg er hvert år i Provence, sier Randi Næss Skavlan til Kampenposten. – Jeg har funnet en liten landsby nær Avignon, langt inne i landet. Fargene, lukten og lyset er helt fantastiske. Skavlan er inspirert av det franske landskap og interiører. Hun er opptatt av fargene – fargen er det viktigste – ikke motivet.

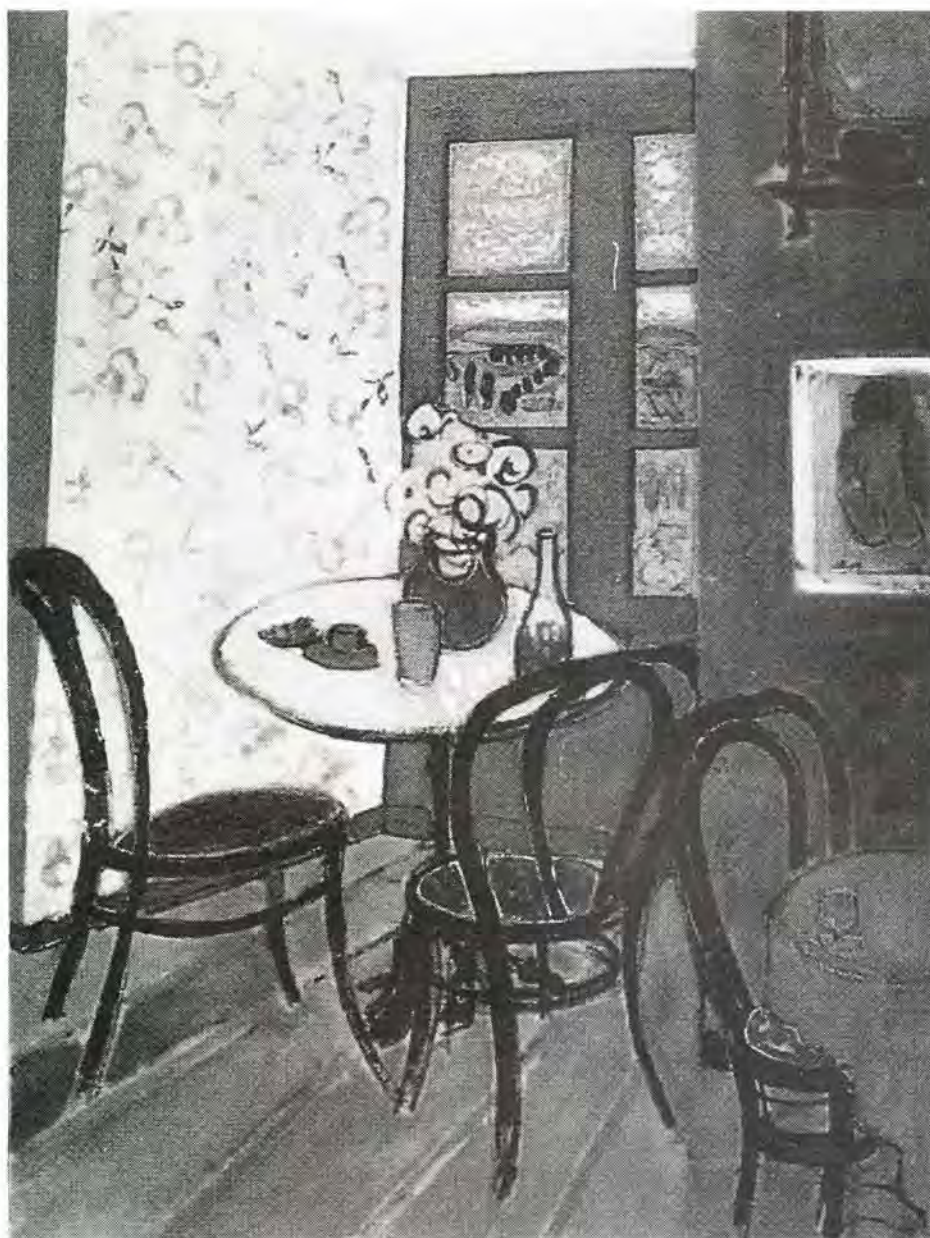
Randi Næss Skavlan er fra Bergen og er utdannet ved Bergens Kunsthåndverksskole. Hun har også studert i Paris, og har vært elev ved Bjarne Engebrets malerskole. Ved Statens Kunstakademi var hun elev av Alexander Schultz. Skavlan har hatt en rekke separatutstillinger, og hun er innkjøpt av blant annet Riksgalleriet og Nordisk

llerri Kampen

Kulturråd. Hennes første store utstilling var i 1980 hos Holst Halvorsen.

I 1989 laget Randi Næss Skavlan illustrasjoner til Statens forurensningstilsyns årsmelding.
– En morsom utfordring, sier hun.

Mona Larsen

Fransk stemning på Kampen når Randi Næss Skavlan åpner utstilling 29. april

Hjelp til Ukraina

I de siste ukene har Kampen Vel og Kampen Menighetsråd stått for en innsamlingsaksjon til byen Lwow i Ukraina.

Mye har kommet inn av klær, litt lite matvarer og barnetøy, men ellers er vi fornøyd så langt. Det mangler ennå en del kontanter, men vi håper og tror vi skal klare det.

Tøyet og de andre tingene er samlet i menighetshuset, og jeg er redd for at vi har okkupert mye plass, så vi håper de som har sitt virke der bærer over med oss en liten stund til!

Byen Lwow har 655 000 innbyggere, og der finnes så godt som ingenting av noe, hverken mat, klær eller andre fornødenheter. Den hjelpen vi kan gi vil i hvert fall hjelpe noen, men er allikevel så altfor lite. Reisen til Lwow er planlagt til påske.

Siste frist for innlevering var egentlig 30. mars, men ønsker du fortsatt å bidra med noe, så kontakt Kampen Vel eller Menighetsrådet. Vi har eget bankgironr. hvis du ønsker å støtte økonomisk:

0825 0404752.

På vegne av Ukraina-aksjonen

Wenche Halvorsen

KVELDS- ÅPENT

**Et hyggelig
sted å
handle!**

KAMPEN KOLONIAL

Normannsgt. 32 0655 Oslo 6
Telefon 68 29 74

MENIGHETSNYTT

Barnekoret vi nevnte i forrige nummer har kommet godt i gang, og treffes i kirken kl. 17 på onsdager. Alle førskolebarn er hjertelig velkomne! Leder er Kirsten Tveranger. Det har også blitt jobbet med å starte et ungdomskor, og første øving her gikk av stabelen 1. april. Øvinger blir antagelig på onsdager kl. 19.00. Ring prestekontoret og legg igjen navn og telefonnummer, så blir du kontaktet!

Kampen Kro & Kirkekor er så populært at de nå ikke har plass til flere damestemmer. Men tenorer og basser er det fortsatt rom for! Øvinger på mandager kl. 18.30. Ring dirigent Vigdis Simonsen på tlf. 68 51 58. Vigdis bestyrer også en "avlegger" som heter Kampen Kantori og en egen damegruppe, i sistnevnte er det fortsatt plass til flere! Syng ut til Vigdis på nummeret ovenfor, eller ring prestekontoret på tlf. 19 88 89.

PÅSKEPROGRAM

Nattverdsgudstjeneste skjærtorsdag

16/4. Servering av påskelam kr. 50,-
Påmelding til prestekontoret innen 10/4.

2. påskedag: Edith Södergran-aften med Liv Dommersnes og finsk-svenske Beatrice Hermundstad, Aage Kvalbein på cello.

26. april kl. 20: Haugtussa-aften med Wenche Medbøe og Karin Lunden (sopran), Ivar Anton Waagaard (klaver).

1. mai: Den tradisjonelle gudstjenesten med Magnolia Jazzband og Kampen Kro&Kirkekor. Ofring til Amnesty International.

10. mai: Konfirmasjon.

Ellers minner vi om at det er åpent hus i kirkens dåpssakristi hver onsdag. Ca. 20 stk. pleier å samles hver onsdag formiddag med matpakke og godt humør. Det vanker ofte litt ekstra underholdning, foruten enkel andakt og sang. Åpent for alle!

Hjemme- pappa?

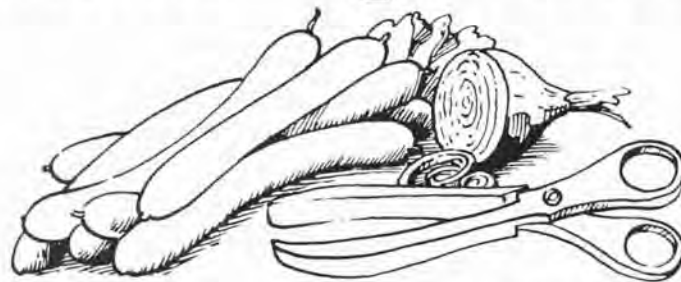
Et beskjedent oppslag rundt omkring på Kampen beretter om et initiativ som vi gjerne gjør vårt for å informere om. Initiativtageren påpeker ganske korrekt at "damene har vært flinke til å lage seg nettverk i mange hundre år", og mener tiden er inne til at også hjemmевærende pappaer kommer sammen og blir kjent. For det begynner da faktisk å bli noen av dem?

Hensikten er altså å danne et kontaktforum til "felles glede for våre barn og for oss selv i hverdagen". Det er vanskelig å kritisere en slik målsetting, så vi lar oppfordringen gå videre og ber interesserte ringe initiativtager Ove på tlf. 67 77 90.

SLAKTEREN

Vi har det du tenkte på til påsken – og mere til!

Gunnar Ruud

BYDELENS SPESIALFORRETNING

NORDERHOVGATA 7 – Tlf. 19 59 80

Kampens eneste hump?

Forleden dag var jeg på biltur på Høvik; villaer tilbaketrukket inne i store hager med gressplener, trær og busker. Mellom villaene slynger veiene seg med lite gjennomgangs-trafikk. Etter vår by-målestokk på Kampen oversiktlig, og uten de store trafikkfeller. Men her var det rikelig med fartsdempende humper i veiene.

Tenk om vi her på Kampen kunne få tilsvarende fartsdempende humper. Vi har i omtrent samtlige gater boliger med fasade og atkomst direkte mot fortau. I tillegg betydelig med parkerte biler langsetter fortauene. Og her kjøres det ofte fort, farlige situasjoner oppstår stadig. Det finnes noen fartsreguleringsskilt, men de respekteres i liten grad. For våre barns skyld, og for trygghetens skyld må noe gjøres.

Fartsdempende humper kan være et nødvendig virkemiddel i flere av gatene på Kampen. Disse kan

Vi fant den i Hølandsgata. Er den Kampens eneste?

bygges opp i forbindelse med fotgjengerovergangene, markeres med belysning, skilt, og brostein støpt ned i asfalten. I tillegg kan det også tenkes på andre fartsdempende tiltak som innsnevring, flere skilt som blannet papeker: "Her leker det barn", "Skolevei", ol. Noe må gjøres med dette snarest!

KAN VI FÅ TIL SLIKE TILTAK?

Oslo Veivesen har midler til å få bygget mange fartshumper i Gamle

Oslo. Bydelsadministrasjonen har bedt Kampen Vel komme med forslag til hvor slike bør plasseres. Det bør snarest mulig utarbeides et konkret forslag. Og poenget er at det ikke er nødvendig med noen omfattende trafikksaneringsplan først. Disse tiltakene kan realiseres nokså raskt bare det blir enighet lokalt om hvor de skal plasseres.

Robert Lorange

Vi takker alle som gjorde det mulig å reise julegranen utenfor Kampen Kirke

Marie H. Hanssen, Tore Grøttum, Magne Bjørnstad, Ellinor Nordseth, Sidsel Mørck, Kae Consults, Karin Jarnfeldt, Kari og Willy Hegg, Inge Stordahl, Kjell Grov, Toril Buås, Kampen Menighet, Glasshuset, arkitekt Bastiansen, Charm Frisør, City Taktekking, Dahl's Frukt&Tobakk, Kampen Flyttetransport, Kampen Historielag, Kays Platekopi, Nerlien Kjemisk-Tekninske, Gunnar Ruud AS, Kafe Lars, Elektrofagmannen, Maarud Skoger.

Og en takk til alle som gav til kollekten i Kampen kirke den 6. desember.

KAMPEN VEL

Styret

**Vi hjelper deg
med alt innen grafiske
tjenester!**

**Ring oss!
Vi holder til i ditt
nærmiljø!**

KAMPEN GRAFISK as

Boks 2805 Tøyen - 0608 Oslo 6

Telefon: 02/67 94 13

Fax: 02/19 17 06

Til påske:

10 halvsteke
rundstykker

Kr. 9,50 ~~18,90~~

Holdbarhetsbrød
(Helsebrød)

Kr. 10,90 ~~20,30~~

Julekake

Kr. 10,- ~~18,90~~

Baker Nordby

Bøgata 10, inng. Nannestadgt.

Vi gratulerer Toril Sørum, Tor Are Johansen og lille Joakim med arkitekturvernprisen - tildelt dem for pietetsfull rehabilitering av Normannsgata 17! Ære skal også arkitekt Birger Dahl ha. Vi rekker ingen reportasje til dette nummer, men kommer tilbake til saken...

Kampen og Tøyen skolekorps trenger lopper til vårens loppe-marked! Ring Frank på 26 30 12, Ragnar på 68 01 16, eller Ellen på 68 05 71 (etter 16.30).

Rasmuss kiosken

Åpningstider:

Hv.dager: 07.00 - 21.00

Lørdager: 08.00 - 21.00

Søndager: 15.00 - 21.00

Bøgata 25c v/Kafé Lars
Tlf: 67 77 48

GRATIS RUBRIKK- ANNONSER!

ØNSKES

Kampenpostens redaktør trenger en telefonsvarer. Billig! Har du tips?

"Disse Melankolske Menn", rosende omtalt i forrige nummer, har nå skiftet navn til GLAHN, og har en ferdig mikset 11-spors demokassett å vise for seg. En kassett med 4 låter herfra skal snart gå runden til nærradiostasjoner i Oslo og Østlandet forøvrig. Samme GLAHN spilte også under skuddårsballet, og falt i svært god jord, sier rapportene - selv om de der opptrådte under navnet "Johnny fra Stovner"...

Så ble det altså ingen "Egners bakke" i stedet for Nannestadgata, som Kampen Historielag tok initiativet til. Det skal visstnok svært tungtveiende grunner til for at en gate skal kunne skifte navn - nærmest at gatenavnet er til direkte sjenanse for beboerne, forstår vi. Men Historielaget gir seg ikke så lett, så siste ord i denne saken er ennå ikke sagt. Rapporter følger!

TINTIN SYKKELVERKSTED

Reparasjoner
utføres raskt og
rimelig.

**ER DU KLAR FOR
NY SESONG?**

Faste forhåndspriser!

Man - fre 11 - 18

Normannsgata 7

Tlf: 68 01 49

Skuddårs- ballet!

Det er ikke hvert år det er skuddår, og det er slett ikke hvert skuddår kvelden kommer på en lørdag. Men i år slo det til, og det måtte jo feires. Storsalen var penere enn noen - sinne, veggen malt i ferskenfarger og med gardiner i gave fra trimgruppa. Willy Storns bilder hadde fått nye rammer og blitt flyttet fra etasjen over. Salen tok seg godt ut - og så var det pyntet til fest i alle rom! Bordene var pyntet i mange farger, blomstrende fruktgreiner, hundrevis av stearinlys og på veggene hang det maske-dekorasjoner.

Hvor mange ville komme? Det var nitti påmeldte, men med kjennskap til seg selv og andre måtte man vel regne med noen etternølere. Det ble dekket til etthundreogtjue og det var akkurat nok.

Det strømmet inn med kjentfolk fra Kampen, men også noen fra fjernere strøk, i ballkjoler og ballbukser. Alle hadde med en rett til koldtbordet, og det ble som et eventyr bestående av lekre retter. Det var paier og ruller, fisk og sjødyr i alle varianter, salater, varmretter, kjøtt og oster og etterpå var det kaffe og kaker.

Og så begynte dansen. Musikken var topp og variert, trekkspill, blues og rock med musikere fra nærmiljøet. Det ble hett i storsalen utover natta, men i grupperommet var det viser og cool 60-talls-stemming og det var så vidt begynt å lysne over Kampen da ballet tok slutt og skuddårsdagen gikk over i historien.

I det vi går i trykken: Kampen Veterankorps feiret sitt 15-års jubileum den 28. mars. Det skjedde i verdige former i Gamle Logen, hvor dirigent Rolf Myhre geleidet veteranene gjennom et program som spente fra Mozart til Duke Ellington. Kampenposten gratulerer!

KAMPEN FOR TILVÆREISEN

NYTTÅRSLØFTER – EN SANN HISTORIE

